

3. Normativa:

Legislació i reglamentació nacional i comunitària pertinent.

Altres normes aplicables, com ara normes d'explotació, instruccions locals, requisits del personal i preceptes de manteniment.

4. Funcionament del material rodant ferroviari i de les instal·lacions tècniques:

Sistema de control de comandament i senyalització, incloses les gravacions dels registradors automàtics de dades.

Infraestructura.

Equip de comunicacions.

Material rodant, incloses les gravacions dels registradors automàtics de dades.

5. Documentació del sistema de gestió de la circulació:

Mesures preses pel personal de circulació.

Intercanvi de missatges verbals en relació amb el succés, inclosa la documentació que prové de gravacions.

Mesures destinades a protegir i salvaguardar el lloc del succés.

6. Interfície home-màquina-organització:

Temps de treball del personal implicat.

Circumstàncies mèdiques i personals amb influència en el succés, inclosa l'existència de tensió física psicològica.

Disseny de l'equip amb efectes en la interfície antropomècnica.

7. Altres successos anteriors de caràcter similar.

4. Anàlisi i conclusions

1. Descripció definitiva de la cadena d'esdeveniments:

Establiment de les conclusions sobre el succés d'acord amb el que disposa el títol III del Reglament a què correspon aquest annex.

2. Deliberació:

Anàlisi dels fets per tal d'extreure conclusions sobre les causes del succés i l'eficàcia dels serveis de salvament.

3. Conclusions:

Causes directes i immediates del succés, inclosos els factors coadjuvants relacionats amb les accions de les persones implicades o les condicions del material rodant o de les instal·lacions tècniques.

Causes subjacents relacionades amb les qualificacions del personal ferroviari i el manteniment del material rodant o de la infraestructura ferroviària.

Causes relacionades amb les condicions del marc normatiu i l'aplicació del sistema de gestió de la seguretat.

4. Observacions addicionals:

Deficiències i defectes establerts durant la investigació que no tenen relació amb les conclusions sobre les causes.

5. Mesures adoptades

Relació de les mesures adoptades com a conseqüència de l'accident o incident ferroviari.

6. Recomanacions

MINISTERI DE MEDI AMBIENT

13182 REIAL DECRET 907/2007, de 6 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la planificació hidrològica («BOE» 162, de 7-7-2007.)

L'article 129 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va modificar el text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, per incorporar al nostre ordenament jurídic la Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari en l'àmbit de la política d'aigües.

En virtut d'aquesta norma es van realitzar les modificacions corresponents en el títol III del text refós de la Llei d'aigües, corresponent a la planificació hidrològica. Concretament es van modificar els articles 40, 41 i 42 i es va introduir l'article 40 bis. Així mateix, es van introduir modificacions en altres títols que estan en estreta relació amb el procés de planificació hidrològica i la consecució dels seus fins, com ara la nova definició de conca hidrogràfica i la introducció del concepte de demarcació hidrogràfica (articles 16 i 16 bis), les modificacions en l'administració pública de l'aigua, amb la creació del Consell de l'Aigua de la demarcació i el Comitè d'Autoritats Competents (articles 35, 36 i 36 bis), els nous objectius mediambientals, l'estat de les masses d'aigua i els programes de mesures per assolir aquests objectius (articles 92 bis, 92 ter i 92 quater), el registre de zones protegides (article 99 bis), la introducció expressa del principi de recuperació dels costos dels serveis relacionats amb la gestió de les aigües (article 111 bis) o els terminis per assolir els objectius ambientals i per a la participació pública (disposicions addicionals onzena i dotzena).

Posteriorment, la Llei 11/2005, de 22 de juny, per la qual es modifica la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional, va modificar la redacció de l'apartat 1.b.c') de l'article 42 del text refós de la Llei d'aigües, establint una definició de cabals ecològics i la figura de les reserves naturals fluvials, i va afegir un nou apartat 5 a l'article 46, relatiu a les obres hidràuliques d'interès general.

El marc jurídic de la planificació hidrològica es completa amb el Reglament de l'administració pública de l'aigua i de la planificació hidrològica, aprovat mitjançant el Reial decret 927/1988, de 29 de juliol, en desplegament dels títols II i III de la Llei d'aigües, i amb l'Ordre de 24 de setembre de 1992, per la qual s'aproven les instruccions i recomanacions tècniques complementàries per elaborar els plans hidrològics de conques intercomunitàries.

En compliment del que estableix la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, mitjançant el Reial decret 1664/1998, de 24 de juliol, es van aprovar els plans hidrològics del Nord I, Nord II, Nord III, Duero, Tajo, Guadiana I, Guadiana II, Guadalquivir, Sud, Segura, Xúquer, Ebre i conques intracomunitàries de Catalunya. Posteriorment, mitjançant el Reial decret 378/2001, de 6 d'abril, es va aprovar el Pla hidrològic de les Illes Balears i mitjançant el Reial decret 103/2003, de 24 de gener, es va aprovar el Pla hidrològic de Galícia-Costa.

El contingut normatiu d'aquests plans es va fer públic mitjançant les ordres ministerials de 13 d'agost de 1999 (plans del Nord, Duero, Tajo, Guadiana, Guadalquivir, Segura, Xúquer i Ebre) i de 6 de setembre de 1999 (Pla del Sud), i mitjançant un Edicte de la Junta d'Aigües de la Generalitat de Catalunya de 16 de març de 1999 (Pla de les conques internes de Catalunya).

Finalment, l'esquema de planificació que preveu la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, es va completar amb l'aprovació del Pla hidrològic nacional mitjançant la

Llei 10/2001, de 5 de juliol, que va ser modificada posteriorment per la Llei 11/2005, de 22 de juny.

En el marc descrit, i amb l'objectiu de complir els mandats continguts en el text refós de la Llei d'aigües i en la Directiva 2000/60/CE, així com en la Decisió 2455/2001/CE, es redacta aquest Reglament de la planificació hidrològica, que substitueix, entre d'altres i fonamentalment, les disposicions que estableix el títol II del Reglament de l'administració pública de l'aigua i de la planificació hidrològica. La modificació d'aquest Reglament ja havia estat anunciada en la disposició addicional única del Reial decret 1664/1998, de 24 de juliol, amb l'objecte, tot i que amb un abast limitat si es comparen els processos de planificació aleshores vigents amb les noves exigències de la Directiva 2000/60/CE, de simplificar el procés permanent d'actualització dels plans hidrològics de conca.

El Reglament que s'aprova ara es refereix exclusivament a la planificació hidrològica i no es desenvolupen els aspectes corresponents a l'administració pública de l'aigua. Aquesta circumstància implica la necessitat de coordinar aquest desplegament reglamentari amb les modificacions que es realitzin en la regulació de l'administració pública de l'aigua, ateses les especials vinculacions que lògicament es produeixen entre les dues regulacions, tot i que cal tenir en compte, tanmateix, la promulgació recent dels reials decrets 125/2007, de 2 de febrer, pel qual es fixa l'àmbit territorial de les demarcacions hidrogràfiques, i 126/2007, de la mateixa data, pel qual es regulen la composició, el funcionament i l'atribució dels comitès d'autoritats competents de les demarcacions hidrogràfiques amb conques intercomunitàries.

El desplegament reglamentari es produeix tenint en compte les modificacions introduïdes en el text refós de la Llei d'aigües i aquells aspectes de la Directiva 2000/60/CE relacionats amb la planificació hidrològica que, pel seu excessiu detall, no es van incorporar en la transposició que va donar lloc a la modificació, el 2003, del text refós de la Llei d'aigües. El nou Reglament de la planificació hidrològica parteix de la regulació existent per guardar la màxima coherència possible amb tot el cos normatiu del dret d'aigües. Per aquesta raó, el text dona resposta als mandats de desplegament reglamentari continguts en el text refós de la Llei d'aigües, i té com a pilars bàsics l'actual Reglament de l'administració pública de l'aigua i de la planificació hidrològica i la Directiva 2000/60/CE.

També s'ha de tenir en compte una altra modificació recent del nostre ordenament, que es va produir amb l'entrada en vigor de la Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient, als efectes de coordinar els tràmits i actuacions que aquesta preveu amb els que es regulen en aquest Reglament.

Com a complement de tot això, s'ha de considerar l'experiència acumulada en els processos de planificació hidrològica realitzats a Espanya. Sobre això es pot destacar la importància de l'informe que el Consell Nacional de l'Aigua va emetre sobre els plans hidrològics de conca vigents el 1998, les recomanacions del qual s'han tingut presents a l'hora de redactar les modificacions que es proposen. Igualment, es pot esmentar l'experiència que es va obtenir amb la participació en l'Estratègia comuna per a la implementació de la Directiva marc de l'aigua acordada el 24 d'octubre de 2000 pels estats membres, Noruega i la Comissió Europea i, en especial, la seva aplicació en el cas de la Conca pilot del Xúquer.

Finalment, i com és lògic, s'han tingut en compte els pronunciaments existents en la jurisprudència espanyola en relació amb la planificació hidrològica, en particular la sentència del Tribunal Constitucional 118/1998, de 4 de juny, sobre conflictes positius de competència promoguts pel Govern del País Basc, pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya i pel Consell de Govern de la Diputació Regional de Cantàbria en relació amb el vigent Regla-

ment de l'administració pública de l'aigua i de la planificació hidrològica.

D'altra banda, l'article 100.2 del text refós de la Llei d'aigües obliga a aplicar l'enfocament combinat en la redacció de les autoritzacions d'abocament. El principi esmentat no està previst a l'article 256 del Reglament del domini públic hidràulic, per la qual cosa es fa necessària una nova redacció tal com es du a terme a l'article 51 del Reglament que s'aprova.

El projecte preserva les competències en matèria de marina mercant que preveu la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, atribuïdes a l'Estat per l'article 149.1.20a de la Constitució. Així, la disposició final quarta habilita el Ministeri de Foment per aplicar-lo i desplegar-lo en el seu àmbit propi, i per tant en les matèries de seguretat marítima, de la navegació, de la vida humana al mar i de prevenció i lluita contra la contaminació del medi marí i transport marítim, d'acord amb el que disposa la Llei 27/1992, de 22 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, així com la legislació sectorial aplicable.

Quant a l'estructura formal del Reglament, s'ha organitzat en un títol preliminar seguit de quatre títols. El títol preliminar conté les disposicions generals i tracta dels objectius i criteris de la planificació hidrològica, el seu àmbit territorial i les definicions. El títol primer aborda els aspectes substantius de la planificació hidrològica, sobre la base dels continguts dels plans hidrològics. El títol segon es dedica als aspectes procedimentals d'elaboració i aprovació dels plans hidrològics i el títol tercer, als procediments de seguiment i revisió. Finalment, el títol quart es dedica als efectes dels plans.

El Reglament ha rebut l'informe favorable del ple del Consell Nacional de l'Aigua celebrat el dia 30 d'octubre de 2006.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 6 de juliol de 2007,

DISPOSO:

Article únic. Aprovació del Reglament de la planificació hidrològica.

S'aprova el Reglament de la planificació hidrològica, el text del qual s'inclou a continuació.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret, i en particular:

a) Els articles 2.2 i 4 i el títol II del Reglament de l'administració pública de l'aigua i de la planificació hidrològica, en desplegament dels títols II i III de la Llei d'aigües, aprovat mitjançant el Reial decret 927/1988, de 29 de juliol.

b) L'article 256 del Reglament del domini públic hidràulic, que desplega els títols preliminar, I, IV, V, VI i VIII de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, aprovat mitjançant el Reial decret 849/1986, d'11 d'abril.

Disposició final primera. Fonament competencial.

1. Els articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.1, 10, 15, 16, 17.2, 19.1, 40, 42.1, 64, 65, 66.1, 67, 68, 69, 70, 71, 76.1, 78.1, 83, 84, 85, 86, 87.3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9, 89.2, 4 i 5, 90, 91.1 i 3 d'aquest Reglament tenen caràcter bàsic i es dicten a l'empara de l'article 149.1.13.a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat la competència en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

2. Els articles 23.1, 24.1, 2 i 4, 25.1 i 2, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 43, 44, 55 i 59.3 d'aquest Reglament tenen caràcter bàsic i es dicten a l'empara de l'article 149.1.23.a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat la competència en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

3. Els articles restants d'aquest Reglament es dicten a l'empara de l'article 149.1.22.a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat competència sobre la legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües recorren per més d'una comunitat autònoma.

Disposició final segona. *Desplegament temporal.*

El desplegament temporal de les mesures que preveu la norma s'ha de fer en funció de les disponibilitats econòmiques de les comunitats autònomes, sempre que aquesta solució sigui compatible amb la coordinació d'actuacions entre les administracions públiques competents i amb l'advertiment que les administracions competents han de garantir que s'assoleixen els objectius ambientals previstos per a les masses d'aigua l'any 2015.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reglament s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre de Medi Ambient i el ministre de Foment, en l'àmbit de les seves respectives competències, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament del Reglament de la planificació hidrològica.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 6 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Medi Ambient,
CRISTINA NARBONA RUIZ

REGLAMENT DE LA PLANIFICACIÓ HIDROLÒGICA

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objectius i criteris de la planificació hidrològica.*

1. La planificació hidrològica té per objectius generals aconseguir el bon estat i la protecció adequada del domini públic hidràulic i de les aigües objecte del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, la satisfacció de les demandes d'aigua, l'equilibri i harmonització del desenvolupament regional i sectorial, incrementant les disponibilitats del recurs, protegint-ne la qualitat, economitant-ne la utilització i

racionalitzant-ne els usos en harmonia amb el medi ambient i els altres recursos naturals.

2. Per assolir els objectius a què es refereix el paràgraf anterior, la planificació hidrològica s'ha de guiar per criteris de sostenibilitat en l'ús de l'aigua mitjançant la gestió integrada i la protecció a llarg termini dels recursos hídrics, prevenció del deteriorament de l'estat de les aigües, protecció i millora del medi aquàtic i dels ecosistemes aquàtics i reducció de la contaminació. Així mateix, la planificació hidrològica ha de contribuir a pal·liar els efectes de les inundacions i sequeres.

3. La política de l'aigua està al servei de les estratègies i els plans sectorials que les administracions públiques estableixin sobre els diferents usos, sense perjudici de la gestió racional i sostenible del recurs que ha de ser aplicada pel Ministeri de Medi Ambient, o per les administracions hidràuliques competents, que condicionarà tota autorització, concessió o infraestructura futura que se sol·liciti.

Article 2. *Àmbit territorial.*

1. La planificació s'ha de realitzar mitjançant els plans hidrològics de conca i el Pla hidrològic nacional. L'àmbit territorial de cada pla hidrològic de conca ha de ser coincident amb el de la demarcació hidrogràfica corresponent.

2. En el cas de demarcacions hidrogràfiques internacionals en què no s'elabori un pla hidrològic de conca internacional, l'àmbit territorial del pla hidrològic ha de ser el de la part espanyola de la demarcació.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes de la planificació hidrològica i de la protecció de les aigües objecte del text refós de la Llei d'aigües, s'entén per:

a) aqüífer: una o més capes subterrànies de roca o d'altres estrats geològics que tenen la porositat i permeabilitat suficients per permetre ja sigui un flux significatiu d'aigües subterrànies o l'extracció de quantitats significatives d'aigües subterrànies.

b) aigües continentals: totes les aigües en la superfície del sòl i totes les aigües subterrànies situades cap a terra des de la línia que serveix de base per mesurar l'amplada de les aigües territorials.

c) aigües superficials: les aigües continentals, excepte les aigües subterrànies; les aigües de transició i les aigües costaneres, i, pel que fa a l'estat químic, també les aigües territorials.

d) aigües subterrànies: totes les aigües que es troben sota la superfície del sòl a la zona de saturació i en contacte directe amb el sòl o el subsòl.

e) bon estat quantitatiu de les aigües subterrànies: l'estat quantitatiu assolit per una massa d'aigua subterrània quan la taxa mitjana anual d'extracció a llarg termini no excedeix els recursos disponibles d'aigua i no està subjecta a alteracions antropogèniques que puguin impedir la consecució dels objectius mediambientals per a les aigües superficials associades, que puguin ocasionar perjudicis significatius a ecosistemes terrestres associats o que puguin causar una alteració del flux que generi salinització o altres intrusions.

f) bon estat ecològic: l'estat d'una massa d'aigua superficial els indicadors de qualitat biològics de la qual mostren valors baixos de distorsió causada per l'activitat humana, i que només es desvia lleugerament dels valors normalment associats a condicions inalterades en el tipus de massa corresponent. Els indicadors hidromorfològics són coherents amb la consecució dels valors esmentats i els indicadors fisicoquímics es troben dins dels rangs de valors que garanteixen el funcionament de l'ecosistema específic del tipus i la consecució dels valors dels indica-

dors biològics especificats anteriorment. A més les concentracions de contaminants no superen les normes establertes.

g) bon estat químic de les aigües subterrànies: l'estat químic assolit per una massa d'aigua subterrània la composició química de la qual no presenta efectes de salinitat o altres intrusions, no excedeix les normes de qualitat establertes, no impedeix que les aigües superficials associades assoleixin els objectius mediambientals i no causa danys significatius als ecosistemes terrestres associats.

h) bon estat químic de les aigües superficials: l'estat químic assolit per una massa d'aigua superficial que compleix les normes de qualitat mediambiental respecte a substàncies prioritàries i prioritàries perilloses en els punts de control, així com la resta de normes de qualitat ambiental establertes.

i) bon potencial ecològic: l'estat d'una massa d'aigua molt modificada o artificial els indicadors de qualitat biològics de la qual mostren lleus canvis en comparació amb els valors corresponents al tipus de massa més estretament comparable. Els indicadors hidromorfològics són coherents amb la consecució dels valors esmentats i els indicadors fisicoquímics es troben dins dels rangs de valors que garanteixen el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors dels indicadors biològics especificats anteriorment. A més, les concentracions de contaminants no superen les normes establertes.

j) cabal ecològic: cabal que contribueix a assolir el bon estat o bon potencial ecològic en els rius o en les aigües de transició i manté, com a mínim, la vida piscícola que de manera natural habitaria o podria habitar en el riu, així com la seva vegetació de ribera.

k) demanda d'aigua: volum d'aigua, en quantitat i qualitat, que els usuaris estan disposats a adquirir per satisfer un determinat objectiu de producció o consum. Aquest volum va en funció de factors com el preu dels serveis, el nivell de renda, el tipus d'activitat, la tecnologia o altres.

l) estat de les aigües superficials: l'expressió general de l'estat d'una massa d'aigua superficial, determinat pel pitjor valor del seu estat ecològic i del seu estat químic.

m) estat de les aigües subterrànies: l'expressió general de l'estat d'una massa d'aigua subterrània, determinat pel pitjor valor del seu estat quantitatiu i del seu estat químic.

n) estat ecològic: una expressió de la qualitat de l'estructura i el funcionament dels ecosistemes aquàtics associats a les aigües superficials.

o) estat quantitatiu de les aigües subterrànies: una expressió del grau en què afecten una massa d'aigua subterrània les extraccions directes i indirectes.

p) massa d'aigua superficial: una part diferenciada i significativa d'aigua superficial, com un llac, un embassament, un corrent, riu o canal, part d'un corrent, riu o canal, unes aigües de transició o un tram d'aigües costaneres.

q) massa d'aigua subterrània: un volum clarament diferenciat d'aigües subterrànies en un aquífer o aquífers.

r) massa d'aigua artificial: una massa d'aigua superficial creada per l'activitat humana.

s) massa d'aigua molt modificada: una massa d'aigua superficial que, com a conseqüència d'alteracions físiques produïdes per l'activitat humana, ha experimentat un canvi substancial en la seva naturalesa.

t) màxim potencial ecològic: l'estat d'una massa d'aigua molt modificada o artificial els indicadors de qualitat biològics pertinents de la qual reflecteixin, en la mesura que sigui possible, els corresponents al tipus de massa d'aigua superficial més estretament comparable, ateses les condicions físiques resultants de les característiques artificials o molt modificades de la massa d'aigua. A més, que els indicadors hidromorfològics siguin cohe-

rents amb la consecució dels valors esmentats i els indicadors fisicoquímics corresponguin totalment o gairebé totalment als de condicions inalterades del tipus de massa d'aigua més estretament comparable.

u) molt bon estat ecològic: l'estat d'una massa d'aigua superficial els indicadors de qualitat biològics de la qual mostren els valors normalment associats al tipus de massa en condicions inalterades i no mostren indicis de distorsió, o mostren indicis d'escassa importància. A més, no hi ha alteracions antropogèniques dels valors dels indicadors hidromorfològics i fisicoquímics corresponents al tipus de massa d'aigua superficial, o hi ha alteracions de molt escassa importància.

v) potencial ecològic: una expressió de la qualitat de l'estructura i el funcionament dels ecosistemes aquàtics associats a una massa d'aigua artificial o molt modificada.

w) pressió significativa: pressió que supera un llinar definit a partir del qual es pot posar en risc el compliment dels objectius mediambientals en una massa d'aigua.

x) recursos disponibles d'aigua subterrània: valor mitjà interanual de la taxa de recàrrega total de la massa d'aigua subterrània, menys el flux interanual mitjà requerit per aconseguir els objectius de qualitat ecològica per a l'aigua superficial associada, per evitar qualsevol disminució significativa en l'estat ecològic d'aquestes aigües, i qualsevol dany significatiu als ecosistemes terrestres associats.

y) serveis relacionats amb l'aigua: totes les activitats relacionades amb la gestió de les aigües que en possibiliten la utilització, com ara l'extracció, l'emmagatzematge, la conducció, el tractament i la distribució d'aigües superficials o subterrànies, així com la recollida i depuració d'aigües residuals, que desemboquen posteriorment en les aigües superficials. Així mateix, s'entenen com a serveis les activitats derivades de la protecció de persones i béns davant de les inundacions.

z) subconca: la superfície de terreny l'escolament superficial de la qual flueix en la seva totalitat a través d'un seguit de corrents, rius i, eventualment, llacs cap a un determinat punt d'un curs d'aigua (generalment un llac o una confluència de rius).

aa) usos de l'aigua: les diferents classes d'utilització del recurs, així com qualsevol altra activitat que tingui repercussions significatives en l'estat de les aigües. Als efectes de l'aplicació del principi de recuperació de costos, els usos de l'aigua han de considerar, almenys, el proveïment de poblacions, els usos industrials i els usos agraris.

TÍTOL I

Contingut dels plans

CAPÍTOL I

Contingut dels plans hidrològics de conca

SECCIÓ 1a CONTINGUT OBLIGATORI DELS PLANS HIDROLÒGICS DE CONCA

Article 4. *Contingut obligatori dels plans hidrològics de conca.*

Els plans hidrològics de conca han de comprendre obligatòriament:

a) La descripció general de la demarcació hidrogràfica, incloent-hi:

a') Per a les aigües superficials tant continentals com costaneres i de transició, mapes amb els seus límits i localització, ecoregions, tipus i condicions de referència. En el cas d'aigües artificials i molt modificades, s'hi ha d'incloure així mateix la motivació que condueix a tal qualificació.

b') Per a les aigües subterrànies, mapes amb la localització i els límits de les masses d'aigua.

c') L'inventari dels recursos superficials i subterrànies incloent-hi els seus règims hidrològics i les característiques bàsiques de qualitat de les aigües.

b) La descripció general dels usos, pressions i incidències antròpiques significatives sobre les aigües, incloent-hi:

a') Els usos i demandes existents amb una estimació de les pressions sobre l'estat quantitatiu de les aigües, la contaminació de font puntual i difusa, incloent-hi un resum de l'ús del sòl, i altres afeccions significatives de l'activitat humana.

b') Els criteris de prioritat i compatibilitat d'usos, així com l'ordre de preferència entre els diferents usos i aprofitaments.

c') L'assignació i reserva de recursos per a usos i demandes actuals i futurs, així com per a la conservació o recuperació del medi natural. A aquest efecte s'han de determinar els cabals ecològics i les reserves naturals fluvials, amb la finalitat de preservar, sense alteracions, els trams de rius amb escassa o nul·la intervenció humana. Aquestes reserves s'han de circumscriure estrictament als béns de domini públic hidràulic.

d') La definició d'un sistema d'explotació únic per a cada pla, en el qual, de forma simplificada, quedin inclosos tots els sistemes parcials, i amb el qual es possibiliti l'anàlisi global de comportament.

c) La identificació i mapes de les zones protegides.

d) Les xarxes de control establertes per al seguiment de l'estat de les aigües superficials, de les aigües subterrànies i de les zones protegides i els resultats d'aquest control.

e) La llista d'objectius mediambientals per a les aigües superficials, les aigües subterrànies i les zones protegides, incloent-hi els terminis previstos per a la seva consecució, la identificació de condicions per a excepcions i pròrrogues, i les seves informacions complementàries.

f) Un resum de l'anàlisi econòmica de l'ús de l'aigua, incloent-hi una descripció de les situacions i motius que puguin permetre excepcions en l'aplicació del principi de recuperació de costos.

g) Un resum dels programes de mesures adoptats per assolir els objectius previstos, incloent-hi:

a') Un resum de les mesures necessàries per aplicar la legislació sobre protecció de l'aigua, incloent-hi separadament les relatives a l'aigua potable.

b') Un informe sobre les accions pràctiques i les mesures preses per a l'aplicació del principi de recuperació dels costos de l'ús de l'aigua.

c') Un resum de controls sobre extracció i emmagatzematge de l'aigua, inclosos els registres i identificació d'excepcions de control.

d') Un resum de controls previstos sobre abocaments puntuals i altres activitats amb incidència en l'estat de l'aigua, incloent-hi l'ordenació d'abocaments directes i indirectes al domini públic hidràulic i a les aigües objecte de protecció pel text refós de la Llei d'aigües, sense perjudici de la competència estatal exclusiva en matèria d'abocaments amb origen i destí en el medi marí.

e') Una identificació de casos en què s'hagin autoritzat abocaments directes a les aigües subterrànies.

f') Un resum de mesures preses respecte a les substàncies prioritàries.

g') Un resum de les mesures preses per prevenir o reduir les repercussions dels incidents de contaminació accidental.

h') Un resum de les mesures adoptades per a masses d'aigua amb poques probabilitats d'assolir els objectius ambientals fixats.

i') Detalls de les mesures complementàries considerades necessàries per complir els objectius mediambientals establerts, incloent-hi els perímetres de protecció i les mesures per a la conservació i recuperació del recurs i entorn afectats.

j') Detalls de les mesures preses per evitar un augment de la contaminació de les aigües marines.

k') Les directrius per a recàrrega i protecció d'aquífers.

l') Les normes bàsiques sobre millores i transformacions en regadiu que assegurin el millor aprofitament del conjunt de recursos hidràulics i terrenys disponibles.

m') Els criteris d'avaluació dels aprofitaments energètics i la fixació dels condicionants requerits per a la seva execució.

n') Els criteris sobre estudis, actuacions i obres per prevenir i evitar els danys provocats per inundacions, avingudes i altres fenòmens hidràulics.

o') Les infraestructures bàsiques que requereix el pla.

h) Un registre dels programes i plans hidrològics més detallats relatius a subconques, sectors, qüestions específiques o categories d'aigües, acompanyat d'un resum dels seus continguts. De forma expressa, s'hi han d'incloure les determinacions pertinents per al pla hidrològic de conca derivades del Pla hidrològic nacional.

i) Un resum de les mesures d'informació pública i de consulta preses, els seus resultats i els canvis conseqüents fets en el pla.

j) Una llista de les autoritats competents designades.

k) Els punts de contacte i procediments per obtenir la documentació de base i la informació requerida per les consultes públiques.

SECCIÓ 2a DESCRIPCIÓ GENERAL DE LA DEMARCACIÓ HIDROGRÀFICA

Article 5. *Identificació i delimitació de masses d'aigua superficial.*

1. En cada demarcació hidrogràfica s'han de determinar la situació i els límits de les masses d'aigua superficial i s'ha de portar a terme una caracterització de les masses esmentades mitjançant la seva classificació en categories i tipus. Es poden agrupar diferents masses d'aigua superficial als efectes de la caracterització esmentada. La situació i els límits de les masses d'aigua superficial s'han de definir mitjançant un sistema d'informació geogràfica.

2. Les masses d'aigua superficial dins de cada demarcació hidrogràfica s'han de classificar en la categoria de rius, llacs, aigües de transició o aigües costaneres, especificant, si s'escau, si es tracta de masses d'aigua artificials o masses d'aigua molt modificades.

Article 6. *Ecoregions i tipus de masses d'aigua superficial.*

1. Els rius i llacs es classifiquen en dues regions ecològiques o ecoregions denominades Pirineus i Regió ibèrico-macaronèsica, la primera de les quals correspon a la zona pirinenca i la segona, a la resta d'Espanya. Les regions ecològiques de les aigües de transició i costaneres són l'oceà Atlàntic i la mar Mediterrània.

2. Per a cada categoria d'aigua superficial, les masses d'aigua es classifiquen per tipus. Aquests tipus es poden definir utilitzant les regions ecològiques que es defineixen en el punt anterior i els descriptors que s'estableixen en les taules de l'annex I (sistema A), o bé mitjançant els descriptors obligatoris i els descriptors optatius o combinacions de descriptors que s'indiquen en les taules de l'annex II (sistema B).

3. Si s'utilitza el segon procediment del punt anterior s'ha d'aconseguir, almenys, el mateix grau de discriminació que s'aconseguiria amb el primer i s'han d'utilitzar els valors dels descriptors que es requereixin per garantir que es puguin obtenir amb fiabilitat les condicions biològiques de referència específiques de cada tipus.

4. Per a les masses d'aigua superficial artificials i molt modificades, la classificació s'ha de portar a terme de conformitat amb els descriptors corresponents a la categoria d'aigües superficials que més s'assembli a la massa d'aigua artificial o molt modificada de què es tracti.

Article 7. *Condicions de referència dels tipus de masses d'aigua superficial.*

1. Per a cada tipus de massa d'aigua superficial s'han d'establir condicions hidromorfològiques i fisicoquímiques específiques que representin els valors dels indicadors de qualitat hidromorfològics i fisicoquímics corresponents al molt bon estat ecològic. Així mateix, s'han d'establir condicions biològiques de referència específiques, de manera que representin els valors dels indicadors de qualitat biològica corresponents al molt bon estat ecològic.

2. Les condicions específiques de cada tipus es poden obtenir dels mesuraments fets en una xarxa de referència per a cada tipus de masses d'aigua superficial, d'una modelització o d'una combinació dels dos mètodes. Quan no sigui possible utilitzar cap d'aquests mètodes es pot obtenir l'assessorament d'experts per tal d'establir les condicions esmentades. En definir el molt bon estat ecològic pel que fa a concentracions de contaminants, els límits de detecció seran els que es puguin aconseguir de conformitat amb les tècniques disponibles en el moment en què s'han d'establir les condicions específiques del tipus.

3. La xarxa de referència per a cada tipus de massa d'aigua superficial ha de contenir un nombre suficient de punts en molt bon estat per tal de proporcionar un nivell de confiança suficient sobre els valors corresponents a les condicions de referència, en funció de la variabilitat dels valors dels indicadors de qualitat que corresponen a un molt bon estat ecològic per a aquest tipus de massa d'aigua superficial i de les tècniques de modelització que s'apliquin.

4. Les condicions de referència biològiques del tipus basades en una modelització es poden obtenir utilitzant models de predicció o mètodes d'anàlisi a posteriori. Els mètodes han d'utilitzar les dades disponibles històriques, paleontològiques i d'un altre tipus i han de proporcionar un nivell de confiança suficient sobre els valors corresponents a les condicions de referència per garantir que les condicions derivades d'aquesta forma siguin coherents i vàlides per a cada tipus de massa d'aigua superficial.

5. Quan no sigui possible fixar condicions de referència fiables específiques del tipus corresponents a un indicador de qualitat en un tipus de massa d'aigua superficial, a causa de l'alt grau de variabilitat natural de l'esmentat indicador, no només com a conseqüència de variacions estacionals, l'indicador esmentat es pot excloure de l'avaluació de l'estat ecològic corresponent a aquest tipus d'aigües superficials. En aquestes circumstàncies, s'han de declarar les raons d'aquesta exclusió en el pla hidrològic.

Article 8. *Masses d'aigua artificials i molt modificades.*

1. Una massa d'aigua superficial es pot designar com a artificial o molt modificada quan:

a) Els canvis de les característiques hidromorfològiques de la massa esmentada que siguin necessaris per assolir el seu bon estat ecològic tinguin considerables repercussions negatives en l'entorn, en la navegació (incloses les instal·lacions portuàries o activitats recreatives), en les activitats per a les quals s'emmagatzema l'aigua (com el subministrament d'aigua destinada a la producció d'aigua de consum humà, la producció d'energia, el reg o altres), en la regulació de l'aigua, en la protecció contra les inundacions, en la defensa de la integritat de la costa i en el drenatge de terrenys o altres activitats de desenvolupament humà sostenible igualment importants.

b) Els beneficis derivats de les característiques artificials o modificades de la massa d'aigua no es puguin assolir raonablement, a causa de les possibilitats tècniques o de costos desproporcionats, per altres mitjans que constitueixin una opció mediambiental significativament millor.

2. En el cas de les masses d'aigua superficial molt modificades o artificials les referències al molt bon estat ecològic s'han d'interpretar com a referències al potencial ecològic màxim. Els valors relatius al potencial ecològic màxim corresponent a una massa d'aigua, així com els motius que justifiquen la seva consideració com a artificial o molt modificada, s'han de revisar cada sis anys en el pla hidrològic.

Article 9. *Identificació i delimitació de masses d'aigua subterrània.*

1. En cada demarcació hidrogràfica s'han de determinar la situació i els límits de les masses d'aigua subterrània compreses íntegrament en el seu territori mitjançant un sistema d'informació geogràfica i s'ha de dur a terme una caracterització de les masses esmentades.

2. Els plans hidrològics de conca han de realitzar una proposta de masses d'aigua subterrània compartides amb altres demarcacions, que ha de ser presa en consideració en el Pla hidrològic nacional per a la seva delimitació i caracterització, de conformitat amb el que indica l'article 67 d'aquest Reglament.

Article 10. *Caracterització de les masses d'aigua subterrània.*

1. S'ha de dur a terme una caracterització inicial de totes les masses d'aigua subterrània per poder avaluar la mesura en què les aigües esmentades podrien deixar d'ajustar-se als objectius mediambientals. Es poden agrupar diferents masses d'aigua subterrània als efectes de l'esmentada caracterització inicial.

2. En l'anàlisi s'han d'utilitzar les dades existents en matèria d'hidrologia, geologia, edafologia i ús del sòl i s'han d'indicar la ubicació i els límits de les masses d'aigua subterrània, les característiques generals dels estrats suprajacents a la zona de captació a partir de la qual rep la seva alimentació la massa d'aigua subterrània i les masses d'aigua subterrània de les quals depenguin directament ecosistemes d'aigües superficials o ecosistemes terrestres.

3. Un cop realitzada l'anàlisi inicial esmentada, s'ha de fer una caracterització addicional de les masses o grups de masses d'aigua subterrània que presentin un risc de no assolir els objectius mediambientals per tal d'avaluar amb més exactitud la importància del risc esmentat i determinar amb més precisió les mesures que s'hagin d'adoptar.

4. Aquesta caracterització addicional ha d'incloure, si escau, informació sobre:

a) Les característiques geològiques de l'aqüífer, incloses l'extensió i el tipus d'unitats geològiques.

b) Les característiques hidrogeològiques de la massa d'aigua subterrània, inclosos la permeabilitat, la porositat i el confinament.

c) Les característiques dels dipòsits superficials i terres a la zona de captació a partir de la qual la massa d'aigua subterrània rep la seva alimentació, inclosos el gruix, la porositat, la permeabilitat i les propietats absorbents dels dipòsits i sòls.

d) Les característiques d'estratificació d'aigua subterrània dins de l'aqüífer.

e) Un inventari i descripció dels sistemes de superfície associats, inclosos els ecosistemes terrestres i les masses d'aigua superficial amb què estigui connectada dinàmicament la massa d'aigua subterrània, incloent-hi, si s'escau, la seva relació amb els espais inclosos en el registre de zones protegides.

f) Els càlculs sobre direccions i taxes d'intercanvi de fluxos entre la massa d'aigua subterrània i els sistemes de superfície associats.

g) Dades suficients per calcular la taxa mitjana anual de recàrrega global a llarg termini.

h) Les característiques de la composició química de les aigües subterrànies. Es poden utilitzar tipologies per a la caracterització de les aigües subterrànies en determinar els nivells naturals de referència de les masses d'aigua subterrània esmentades. S'han d'especificar les característiques que són conseqüència de les aportacions de l'activitat humana.

Article 11. *Inventari de recursos hídrics naturals.*

1. Per inventari de recursos hídrics naturals s'entén l'estimació quantitativa, la descripció qualitativa i la distribució temporal dels recursos esmentats en la demarcació hidrogràfica. En l'inventari s'han d'incloure les aigües que contribueixin a les aportacions dels rius i aquelles que alimentin emmagatzematges naturals d'aigua, superficials o subterrànies.

2. Als efectes de la realització de l'inventari, la demarcació hidrogràfica es pot dividir en zones i subzones. La divisió s'ha de fer en cada cas atenent criteris hidrogràfics, administratius, socioeconòmics, mediambientals o d'altres que en cada supòsit es cregui convenient prendre en consideració.

3. L'inventari ha de contenir, en la mesura que sigui possible:

a) Dades estadístiques que mostrin l'evolució del règim natural dels fluxos i emmagatzematges al llarg de l'any hidroclògic.

b) Interrelacions de les variables considerades, especialment entre les aigües superficials i subterrànies, i entre les precipitacions i les aportacions dels rius o recàrrega d'aqüífers.

c) La zonificació i l'esquematzació dels recursos hídrics naturals en la demarcació hidrogràfica.

d) Característiques bàsiques de qualitat de les aigües en condicions naturals.

4. El pla hidroclògic ha d'avaluar el possible efecte del canvi climàtic sobre els recursos hídrics naturals de la demarcació. Per a això, ha d'estimar els recursos que correspondrien als escenaris climàtics previstos pel Ministeri de Medi Ambient, que s'han de tenir en compte en l'horitzó temporal que indica l'article 21.4.

SECCIÓ 3a DESCRIPCIÓ GENERAL DELS USOS, PRESSIONS I INCIDÈNCIES ANTRÒPIQUES SIGNIFICATIVES

Article 12. *Usos de l'aigua.*

El pla hidroclògic ha d'incloure una taula que classifiqui els usos que s'hi preveuen i que ha de distingir, almenys, els de proveïment de poblacions, regadius i usos agraris, usos industrials per a producció d'energia elèctrica, altres usos industrials, aquicultura, usos recreatius, navegació i transport aquàtic.

Article 13. *Caracterització de les demandes d'aigua.*

1. Per caracteritzar una demanda són necessàries les dades següents:

a) El volum anual i la seva distribució temporal.

b) Les condicions de qualitat exigibles al subministrament.

c) El nivell de garantia.

d) El cost transferible i altres variables econòmiques rellevants.

e) El consum, és a dir, el volum que no retorna al sistema hidràulic.

f) El retorn, és a dir, el volum no consumit que es reincorpora al sistema.

g) Les condicions de qualitat del retorn prèvies a qualsevol tractament.

2. El volum de la demanda s'ha d'expressar en termes bruts i nets. En el primer cas, que correspon al concepte de detracció del medi, es consideren incloses les pèrdues en transport, distribució i aplicació. En el segon cas, que correspon al concepte de consum, no s'inclouen aquestes pèrdues.

3. Les demandes pertanyents a un mateix ús que comparteixin l'origen del subministrament i els retorns de les quals es reincorporin bàsicament a la mateixa zona o subzona s'han d'agrupar en unitats territorials més àmplies, denominades unitats de demanda. Aquestes unitats s'han de definir en el pla hidroclògic i són les que s'han d'integrar com a elements diferenciats als efectes de la realització de balanços i de l'assignació de recursos i l'establiment de reserves en el sistema d'explotació únic definit d'acord amb l'article 19.

Article 14. *Criteris per a l'estimació de les demandes d'aigua.*

1. Els plans hidroclògics de conca han d'incorporar l'estimació de les demandes actuals i de les previsible en els horitzons que recull l'article 19. En particular per als usos de proveïment a poblacions, agraris, energètics i industrials s'han de seguir els criteris següents:

a) El càlcul de la demanda de proveïment a poblacions s'ha de basar, tenint en compte les previsions dels plans urbanístics, en avaluacions demogràfiques, economico-productives, industrials i de serveis, i ha d'incloure la requerida per indústries de poc consum d'aigua situades en els nuclis de població i connectades a la xarxa municipal. En aquestes avaluacions s'ha de tenir en compte tant la població permanent com l'estacional, així com el nombre d'habitatges principals i secundaris per tipologies. Així mateix, s'han de considerar les dotacions domèstiques bàsiques i les previsions de les administracions competents sobre els efectes de canvis en els preus, en l'eficiència dels sistemes de proveïment i en els hàbits de consum de la població.

b) L'estimació de la demanda agrària ha d'incloure la demanda agrícola, forestal i ramadera, que s'ha d'estimar d'acord amb les previsions de cada sector i les polítiques territorials i de desenvolupament rural. L'estimació de la demanda agrícola ha de tenir en compte les previsions

d'evolució de la superfície de regadius i dels tipus de cultius, els sistemes i eficiències de reg, l'estalvi d'aigua com a conseqüència de la implantació de noves tècniques de reg o millora d'infraestructures, les possibilitats de reutilització d'aigües, la revisió concessional a l'empara de l'article 65, apartats a) i b), i la disposició transitòria sisena del text refós de la Llei d'aigües i la previsió per a l'atenció d'aprofitaments aïllats. Així mateix, s'han de tenir en compte les previsions de canvi dels preus dels serveis de l'aigua i les modificacions en el context dels mercats i de les ajudes que perceben els usos agraris.

c) L'estimació de la demanda per a usos industrials i energètics ha de considerar les previsions actuals i de desenvolupament sostenible a llarg termini de cada sector d'activitat. El càlcul s'ha de realitzar per a cadascun dels sectors, i cal tenir en compte el nombre d'establiments industrials, l'ocupació, la producció i altres característiques socioeconòmiques. També s'han de tenir en compte els possibles canvis estructurals en l'ús de matèries primeres i en els processos productius, l'aplicació de noves tecnologies que millorin l'aprofitament de l'aigua i les possibilitats de reutilització de les aigües dins del mateix procés industrial.

2. Les estimacions realitzades seguint els criteris que defineix l'apartat anterior s'han d'ajustar, per a les demandes corresponents a la situació actual, amb les dades reals disponibles sobre detraccions i consums en les unitats de demanda més significatives de la demarcació.

3. En tots els casos s'han d'estimar els retorns al medi natural de les aigües usades, tant en els aspectes qualitius com quantitius. En el cas del proveïment a poblacions, el pla hidrològic ha d'incloure una descripció dels sistemes de tractament i depuració de les aigües residuals corresponents a cada unitat de demanda, amb indicació dels volums i característiques de qualitat de les aigües a l'entrada i a la sortida de la instal·lació.

Article 15. *Pressions sobre les masses d'aigua superficial.*

1. A cada demarcació hidrogràfica s'ha de recopilar i mantenir l'inventari sobre el tipus i la magnitud de les pressions antropogèniques significatives a què estan exposades les masses d'aigües superficials, tal com es defineixen a l'article 3.

2. La informació esmentada ha d'incloure, en especial:

a) L'estimació i identificació de la contaminació significativa originada per fonts puntuals, produïda especialment per les substàncies enumerades a l'annex II del Reglament de domini públic hidràulic, procedents d'instal·lacions i activitats urbanes, industrials, agràries i un altre tipus d'activitats econòmiques.

b) L'estimació i identificació de la contaminació significativa originada per fonts difuses, produïda especialment per les substàncies enumerades a l'annex II del Reglament de domini públic hidràulic, procedents d'instal·lacions i activitats urbanes, industrials, agrícoles i ramaderes, en particular no estabulades, i un altre tipus d'activitats, com ara zones mineres, sòls contaminats o vies de transport.

c) L'estimació i determinació de l'extracció significativa d'aigua per a usos urbans, industrials, agraris i d'un altre tipus, incloses les variacions estacionals i la demanda anual total, i de la pèrdua d'aigua en els sistemes de distribució.

d) L'estimació i determinació de la incidència de la regulació significativa del flux d'aigua, inclosos el transvasament i el desviament de l'aigua, en les característiques globals del flux i en els equilibris hídrics.

e) La identificació i incidència de les alteracions morfològiques significatives de les masses d'aigua, incloent-hi les alteracions transversals i longitudinals.

f) L'estimació i identificació d'altres tipus d'incidència antropogènica significativa en l'estat de les aigües superficials, com ara la introducció d'espècies al·lòctones, els sediments contaminats i les activitats recreatives.

g) Els usos del sòl, inclosa la identificació de les principals zones urbanes, industrials i agràries, zones d'erosió, zones afectades per incendis, zones d'extracció d'àrids i altres ocupacions de marges i, si s'escau, les pesqueries i els boscos.

Article 16. *Pressions sobre les masses d'aigua subterrània.*

1. En cada demarcació hidrogràfica s'han d'indicar les pressions antropogèniques significatives a què estan exposades les masses d'aigua subterrània, entre les quals s'inclouen les fonts de contaminació difusa, les fonts de contaminació puntual, l'extracció d'aigua i la recàrrega artificial d'aigua.

2. En els casos de masses d'aigua subterrània que puguin no ajustar-se als objectius mediambientals establerts o que travessin la frontera amb França o Portugal, s'han de recollir, actualitzar i conservar, si escau, les dades següents:

a) La ubicació dels punts de la massa d'aigua subterrània utilitzats per a l'extracció d'aigua, amb excepció dels punts d'extracció d'aigua que subministrin menys de 10 m³ diaris i els punts d'extracció d'aigua destinada al consum humà que subministrin una mitjana diària inferior a 10 m³ o serveixin a menys de 50 persones.

b) Les taxes anuals mitjanes d'extracció a partir dels punts esmentats.

c) La composició química de l'aigua extreta de la massa d'aigua subterrània.

d) La ubicació dels punts de la massa d'aigua subterrània en què té lloc directament una recàrrega artificial.

e) Les taxes de recàrrega en els punts esmentats.

f) La composició química de les aigües introduïdes en la recàrrega de l'aqüífer.

g) L'ús del sòl a la zona o zones de recàrrega natural a partir de les quals la massa d'aigua subterrània rep la seva alimentació, incloses les entrades contaminants i les alteracions antropogèniques de les característiques de la recàrrega natural, com per exemple la desviació de les aigües pluvials i de l'escolament mitjançant la impermeabilització del sòl, l'alimentació artificial, l'embassament o el drenatge.

Article 17. *Prioritat i compatibilitat d'usos.*

1. El pla hidrològic ha de contenir els criteris de prioritat i de compatibilitat d'usos que s'han d'aplicar en els diferents territoris de la demarcació hidrogràfica. En relació amb aquests criteris, i per a tota la demarcació hidrogràfica, s'han d'establir per sistemes d'explotació els ordres de preferència entre els diferents usos i aprofitaments.

2. Els cabals ecològics o demandes ambientals no tenen el caràcter d'ús, i s'han de considerar una restricció que s'imposa amb caràcter general als sistemes d'explotació. En tot cas, s'ha d'aplicar també als cabals mediambientals la regla sobre supremacia de l'ús per a proveïment de poblacions que recull l'article 60.3 del text refós de la Llei d'aigües.

3. Igualment, el pla hidrològic ha de fixar les condicions i els requisits necessaris per a la declaració d'utilitat pública de les diferents classes d'ús de l'aigua, als efectes de l'expropiació forçosa dels aprofitaments de menys rang en l'ordre de preferència que s'hagi determinat en el pla hidrològic per a cada sistema d'explotació de la demarcació hidrogràfica.

Article 18. Cabals ecològics.

1. El pla hidrològic ha de determinar el règim de cabals ecològics en els rius i aigües de transició definits en la demarcació, incloent-hi també les necessitats d'aigua dels llacs i de les zones humides.

2. Aquest règim de cabals ecològics s'ha d'establir de manera que permeti mantenir de forma sostenible la funcionalitat i estructura dels ecosistemes aquàtics i dels ecosistemes terrestres associats, contribuint a assolir el bon estat o potencial ecològic en rius o aigües de transició. Per al seu establiment els organismes de conca han de realitzar estudis específics en cada tram de riu.

3. El procés d'implantació del règim de cabals ecològics s'ha de desenvolupar de conformitat amb un procés de concertació que ha de tenir en compte els usos i demandes actualment existents i el seu règim concessional, així com les bones pràctiques.

4. En cas de sequeres prolongades es pot aplicar un règim de cabals menys exigent sempre que es compleixin les condicions que estableix l'article 38 sobre deterioració temporal de l'estat de les masses d'aigua. Aquesta excepció no s'ha d'aplicar a les zones incloses a la xarxa Natura 2000 o a la Llista de zones humides d'importància internacional d'acord amb el Conveni de Ramsar, de 2 de febrer de 1971. En aquestes zones s'ha de considerar prioritari el manteniment del règim de cabals ecològics, encara que s'ha d'aplicar la regla sobre supremacia de l'ús per a proveïment de poblacions.

5. En la determinació del flux interanual mitjà requerit per al càlcul dels recursos disponibles d'aigua subterrània s'ha de prendre com a referència el règim de cabals ecològics calculat segons els criteris que defineixen els apartats anteriors.

Article 19. Sistemes d'explotació.

1. El pla hidrològic ha de definir els sistemes d'explotació en què funcionalment es divideixi el territori de la demarcació.

2. Cada sistema d'explotació de recursos està constituït per masses d'aigua superficial i subterrània, obres i instal·lacions d'infraestructura hidràulica, normes d'utilització de l'aigua derivades de les característiques de les demandes i regles d'explotació que, aprofitant els recursos hídrics naturals, i d'acord amb la seva qualitat, permeten establir els subministraments d'aigua que configuren l'oferta de recursos disponibles del sistema d'explotació, complint els objectius mediambientals.

3. Cada sistema d'explotació de recursos s'ha de referir a un horitzó temporal que ha d'incloure, en tot cas, el corresponent a la situació existent en elaborar-se el Pla. Els sistemes d'explotació s'han de referir, a més, a dos horitzons temporals, 2015 i 2027, en què es considerarà la satisfacció de les demandes previsible. Aquests horitzons s'han d'incrementar en sis anys en les successives actualitzacions dels plans.

4. L'estudi de cada sistema d'explotació de recursos ha de contenir:

a) La definició i característiques dels recursos hídrics disponibles d'acord amb les normes d'utilització de l'aigua considerades. Els recursos esmentats han d'incloure els que procedeixen de la captació i regulació d'aigües superficials, l'extracció d'aigües subterrànies, la reutilització, la dessalació d'aigües salobres i marines i les transferències d'altres demarcacions. Així mateix, s'han d'especificar els esquemes d'ús conjunt dels recursos hídrics superficials i subterranis i la recàrrega artificial d'aqüífers.

b) La determinació dels elements de la infraestructura necessària i les directrius fonamentals per a la seva explotació.

c) Els recursos hídrics naturals no utilitzats en el sistema i, si s'escau, els procedents d'àmbits territorials externs al Pla.

5. Sense perjudici dels sistemes d'explotació parcials que es puguin definir en cada Pla, s'ha de definir un sistema d'explotació únic en què, de forma simplificada, quedin inclosos tots els sistemes parcials i amb què es possibiliti l'anàlisi global de comportament en tota la demarcació hidrogràfica. En el Pla s'ha d'indicar l'agrupació de recursos, demandes, infraestructures d'emmagatzematge i masses d'aigua duta a terme a partir dels sistemes parcials, si s'escau, per definir el sistema d'explotació únic.

Article 20. Reserva de recursos.

1. S'entén per reserva de recursos la corresponent a les assignacions establertes en previsió de les demandes que cal atendre per assolir els objectius de la planificació hidrològica.

2. Les reserves establertes s'han d'inscriure en el Registre d'aigües a nom de l'organisme de conca, el qual n'ha de fer la cancel·lació parcial a mesura que es vagin atorgant les corresponents concessions. Tot això d'acord amb el títol II, capítol II, secció 9a del Reglament del domini públic hidràulic.

3. Les reserves de recursos que prevegin els plans hidrològics de conca s'han d'aplicar exclusivament per a la destinació concreta i en el termini màxim que fixi el mateix pla. En absència d'aquesta previsió, s'entén com a termini màxim el de sis anys que estableix l'article 89, llevat que en la revisió del pla corresponent se n'estableixi un altre de diferent.

Article 21. Balanços, assignació i reserva de recursos.

1. Els balanços entre recursos i demandes a què es refereix aquest article s'han de realitzar per a cadascun dels sistemes d'explotació definits de conformitat amb el que indica l'article anterior. En el balanç els cabals ecològics es consideren una restricció en la forma que indica l'article 17.2. La satisfacció de les demandes s'ha de fer seguint els criteris de prioritat que estableix el pla hidrològic, des d'una perspectiva de sostenibilitat en l'ús de l'aigua.

2. El pla hidrològic ha d'establir per a la situació existent en el moment d'elaborar el Pla el balanç entre els recursos i les demandes consolidades, considerant com a tals les representatives d'unes condicions normals de subministrament en els últims anys, sense que en cap cas es puguin consolidar demandes el volum de les quals excedeixi el valor de les assignacions vigents.

3. Així mateix, ha d'establir l'assignació i reserva dels recursos disponibles per a les demandes previsible a l'horitzó temporal de l'any 2015 als efectes de l'article 91 del Reglament de domini públic hidràulic i ha d'especificar també les demandes que no es poden satisfer amb els recursos disponibles en la pròpia demarcació hidrogràfica. L'horitzó esmentat s'ha d'incrementar en sis anys en les successives actualitzacions dels plans.

4. Per tal d'avaluar les tendències a llarg termini, per a l'horitzó temporal de l'any 2027 el pla hidrològic ha d'estimar el balanç o balanços entre els recursos previsiblement disponibles i les demandes previsiblement corresponents als diferents usos. Per a la realització d'aquest balanç s'ha de tenir en compte el possible efecte del canvi climàtic sobre els recursos hídrics naturals de la demarcació d'acord amb el que estableix l'article 11. L'esmentat horitzó temporal s'ha d'incrementar en sis anys en les successives actualitzacions dels plans.

SECCIÓ 4a ZONES PROTEGIDES

Article 22. *Reserves naturals fluvials.*

1. Amb l'objectiu de preservar els ecosistemes aquàtics fluvials que presenten un alt grau de naturalitat, el pla hidrològic ha de recollir les reserves naturals fluvials declarades per les administracions competents de la demarcació o pel Ministeri de Medi Ambient. Aquestes reserves corresponen a masses d'aigua de la categoria de riu amb escassa o nul·la intervenció humana. Les masses esmentades s'han d'incorporar al registre de zones protegides.

2. Per identificar les masses d'aigua s'ha de tenir en compte la naturalitat de la seva conca, l'existència d'activitats humanes que puguin influir en les seves característiques fisicoquímiques i hidrològiques, l'estat ecològic, la incidència de la regulació del flux d'aigua i la presència d'alteracions morfològiques.

3. L'estat ecològic de les reserves ha de ser molt bo, per la qual cosa es poden considerar llocs de referència.

4. Qualsevol activitat humana que pugui suposar una pressió significativa sobre les masses d'aigua definides com a reserves naturals fluvials ha de ser sotmesa a una anàlisi específica de pressions i impactes, i l'administració competent pot concedir l'autorització corresponent en cas que els efectes negatius no siguin significatius ni suposin un risc a llarg termini. Els criteris per determinar les esmentades pressions significatives s'han d'establir en el pla hidrològic.

5. En el resum dels programes de mesures del pla hidrològic s'han d'incloure les mesures de protecció adoptades per les autoritats competents de la demarcació hidrogràfica en les reserves naturals fluvials.

Article 23. *Règim de protecció especial.*

1. Es poden declarar de protecció especial determinades zones, conques o trams de conques, aqüífers o masses d'aigua per les seves característiques naturals o interès ecològic, d'acord amb la legislació ambiental i de protecció de la naturalesa. Els plans hidrològics han de recollir la classificació d'aquestes zones i les condicions específiques per a la seva protecció.

2. Les administracions competents per raó de la matèria han de facilitar a l'organisme de conca corresponent, durant l'elaboració dels plans hidrològics, la relació de zones, conques o trams de conques, aqüífers o masses d'aigua declarades de protecció especial per incloure'ls en els plans esmentats, sota la supervisió del comitè d'autoritats competents de la demarcació.

3. La classificació i les condicions per protegir-los s'han de recollir en els plans hidrològics de conca de forma expressa o atenint-se de manera concreta als preceptes vigents de la legislació ambiental i de protecció de la naturalesa que els puguin afectar. Aquestes zones han de formar part del registre de zones protegides.

Article 24. *Registre de zones protegides.*

1. Per a cada demarcació hidrogràfica hi ha d'haver almenys un registre de les zones que hagin estat declarades objecte de protecció especial en virtut d'una norma específica sobre protecció d'aigües superficials o subterranies, o sobre conservació d'hàbitat i espècies directament dependents de l'aigua.

2. En el registre s'han d'incloure necessàriament:

a) Les zones en què es duu a terme una captació d'aigua destinada a la producció d'aigua de consum humà, sempre que proporcioni un volum mitjà d'almenys 10 metres cúbics diaris o proveeixi més de cinquanta persones, així com, si s'escau, els perímetres de protecció delimitats.

b) Les zones que, d'acord amb el pla hidrològic respectiu, es destinin en un futur a la captació d'aigua destinada a la producció d'aigua de consum humà.

c) Les zones que hagin estat declarades de protecció d'espècies aquàtiques significatives des del punt de vista econòmic.

d) Les masses d'aigua declarades d'ús recreatiu, incloses les zones declarades aigües de bany.

e) Les zones que hagin estat declarades vulnerables en aplicació de les normes sobre protecció de les aigües contra la contaminació produïda per nitrats procedents de fonts agràries.

f) Les zones que hagin estat declarades sensibles en aplicació de les normes sobre tractament de les aigües residuals urbanes.

g) Les zones declarades de protecció d'hàbitat o espècies en què el manteniment o millora de l'estat de l'aigua constitueixi un factor important de la seva protecció, inclosos els llocs d'importància comunitària, zones d'especial protecció per a les aus i zones especials de conservació integrats a la xarxa Natura 2000 designats en el marc de la Directiva 92/43/CEE i la Directiva 79/409/CEE.

h) Els perímetres de protecció d'aigües minerals i termals aprovats d'acord amb la seva legislació específica.

3. En el registre s'han d'incloure, a més:

a) Les masses d'aigua superficial identificades com a reserves naturals fluvials d'acord amb el pla hidrològic respectiu.

b) Les zones, conques o trams de conques, aqüífers o masses d'aigua declarats de protecció especial i recollits en el pla hidrològic.

c) Les zones humides d'importància internacional incloses a la Llista del Conveni de Ramsar, de 2 de febrer de 1971, així com les zones humides incloses en l'Inventari nacional de zones humides d'acord amb el Reial decret 435/2004, de 12 de març, pel qual es regula l'Inventari nacional de zones humides.

4. El resum del registre requerit com a part del pla hidrològic ha d'incloure mapes indicatius de la ubicació de cada zona protegida, informació ambiental i estat de conservació, si s'escau, i una descripció de la legislació comunitària, nacional o local d'acord amb la qual han estat designades.

Article 25. *Revisió, actualització i consulta del registre de zones protegides.*

1. El registre de zones protegides s'ha de revisar i actualitzar de forma regular i específica juntament amb l'actualització del pla hidrològic corresponent.

2. Les administracions competents per raó de la matèria han de facilitar a l'organisme de conca corresponent la informació necessària per mantenir actualitzat el registre de zones protegides de cada demarcació hidrogràfica sota la supervisió del comitè d'autoritats competents de la demarcació.

3. El registre de zones protegides ha de ser de consulta pública permanent, sense perjudici d'atendre les sol·licituds d'informació formulades de conformitat amb la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

4. En els casos en què la revisió es realitzi amb una periodicitat inferior a la que preveu l'actualització dels plans hidrològics, s'ha d'actualitzar de conformitat amb la legislació en virtut de la qual hagi estat establerta la zona protegida.

SECCIÓ 5a AVALUACIÓ DE L'ESTAT DE LES AIGÜES. XARXES
DE CONTROL

Article 26. *Classificació de l'estat de les aigües superficials.*

1. L'estat de les masses d'aigua superficial queda determinat pel pitjor valor del seu estat ecològic i del seu estat químic.

2. L'estat ecològic de les aigües superficials es classifica com a molt bo, bo, moderat, deficient o dolent.

3. Per classificar l'estat ecològic de les masses d'aigua superficial s'han de considerar els elements de qualitat biològics, hidromorfològics i fisicoquímics d'acord amb les definicions normatives incloses en l'annex V. Aquests elements s'han de determinar mitjançant indicadors i s'han d'assignar valors numèrics a cada límit entre les classes definides en l'apartat anterior. En el cas dels indicadors dels elements de qualitat biològics, han de representar la relació entre els valors dels paràmetres biològics observats i els valors corresponents als paràmetres esmentats en les condicions de referència.

4. Els elements de qualitat aplicables a les masses d'aigua artificials i molt modificades són els que resultin d'aplicació a la categoria d'aigües superficials naturals que més s'assembla a la massa d'aigua artificial o molt modificada de què es tracti. En el cas de les aigües molt modificades i artificials, el potencial ecològic es classifica com a màxim, bo, moderat, deficient o dolent.

5. L'estat químic de les aigües superficials es classifica com a bo o com que no assoleix el bon estat.

6. Per classificar l'estat químic de les masses d'aigua superficial, s'ha d'avaluar si compleixen en els punts de control les normes de qualitat mediambiental respecte a les substàncies perilloses de l'annex IV, així com la resta de normes de qualitat ambiental establertes. En el cas de les aigües costaneres i de transició, només és aplicable la llista I i la llista II prioritària de l'annex esmentat.

Article 27. *Elements de qualitat per a la classificació de l'estat ecològic dels rius.*

1. Els elements de qualitat biològics per a la classificació de l'estat ecològic dels rius són la composició i abundància de la flora aquàtica i de la fauna bentònica d'invertebrats i la composició, abundància i estructura d'edats de la fauna ictiològica.

2. Els elements de qualitat hidromorfològics són el règim hidrològic, incloent-hi cabals, hidrodinàmica dels fluxos d'aigua i connexió amb masses d'aigua subterrània; la continuïtat del riu i les condicions morfològiques, incloent-hi profunditat i amplada del riu, estructura i substrat del seu llit i estructura de la zona ribera.

3. Els elements de qualitat fisicoquímics són les condicions tèrmiques i d'oxigenació, salinitat, estat d'acidificació i nutrients. També ho és la contaminació produïda pels contaminants de l'annex II del Reglament del domini públic hidràulic si es vessen en quantitats significatives.

Article 28. *Elements de qualitat per a la classificació de l'estat ecològic dels llacs.*

1. Els elements de qualitat biològics per a la classificació de l'estat ecològic dels llacs són la composició, abundància i biomassa del fitoplàncton, la composició i abundància d'un altre tipus de flora aquàtica i de la fauna bentònica d'invertebrats i la composició, abundància i estructura d'edats de la fauna ictiològica.

2. Els elements de qualitat hidromorfològics són el règim hidrològic, incloent-hi volums i hidrodinàmica del llac, temps de permanència i connexió amb aigües subterrànies, i les condicions morfològiques, incloent-hi profunditat del llac, quantitat, estructura i substrat del seu llit i estructura de la zona ribera.

3. Els elements de qualitat fisicoquímics són la transparència, les condicions tèrmiques i d'oxigenació, salinitat, estat d'acidificació i nutrients. També ho és la contaminació produïda pels contaminants de l'annex II del Reglament del domini públic hidràulic si es vessen en quantitats significatives.

Article 29. *Elements de qualitat per a la classificació de l'estat ecològic de les aigües de transició.*

1. Els elements de qualitat biològics per a la classificació de l'estat ecològic de les aigües de transició són la composició, abundància i biomassa del fitoplàncton, la composició i abundància d'un altre tipus de flora aquàtica i de la fauna bentònica d'invertebrats i la composició i abundància de la fauna ictiològica.

2. Els elements de qualitat hidromorfològics són les condicions morfològiques, incloent-hi profunditat, quantitat, estructura i substrat del llit i estructura de la zona d'oscil·lació de la marea, i el règim de mareas, incloent-hi el flux d'aigua dolça i l'exposició a l'onatge.

3. Els elements de qualitat fisicoquímics són la transparència, les condicions tèrmiques i d'oxigenació, salinitat i nutrients. També ho és la contaminació produïda pels contaminants de l'annex II del Reglament del domini públic hidràulic si es vessen en quantitats significatives.

Article 30. *Elements de qualitat per a la classificació de l'estat ecològic de les aigües costaneres.*

1. Els elements de qualitat biològics per a la classificació de l'estat ecològic de les aigües costaneres són la composició, abundància i biomassa del fitoplàncton i la composició i abundància d'un altre tipus de flora aquàtica i de la fauna bentònica d'invertebrats.

2. Els elements de qualitat hidromorfològics són les condicions morfològiques, incloent-hi profunditat, estructura i substrat del llit costaner i estructura de la zona ribera intermareal, i el règim de mareas, incloent-hi direcció dels corrents dominants i exposició a l'onatge.

3. Els elements de qualitat fisicoquímics són la transparència, les condicions tèrmiques i d'oxigenació, salinitat i nutrients. També ho és la contaminació produïda pels contaminants de l'annex II del Reglament del domini públic hidràulic si es vessen en quantitats significatives.

Article 31. *Avaluació i presentació de l'estat de les aigües superficials.*

1. L'avaluació de l'estat ecològic de cadascuna de les masses d'aigua superficial s'ha de fer a partir dels valors dels indicadors biològics, hidromorfològics i fisicoquímics obtinguts del programa de control.

2. L'avaluació de l'estat químic de cadascuna de les masses d'aigua superficial s'ha de fer a partir dels valors obtinguts del programa de control.

3. El pla hidrològic ha d'incloure mapes en què es mostri, en cada massa d'aigua superficial, l'estat ecològic o potencial ecològic i l'estat químic de la massa esmentada. En els mapes esmentats s'hi han d'indicar les masses d'aigua en què no sigui possible assolir el bon estat ecològic o bon potencial ecològic per l'incompliment de les normes de qualitat mediambiental en relació amb contaminants específics.

Article 32. *Classificació de l'estat de les aigües subterrànies.*

1. L'estat de les masses d'aigua subterrània queda determinat pel pitjor valor del seu estat quantitatiu i del seu estat químic.

2. Per classificar l'estat quantitatiu de les masses d'aigua subterrània s'han d'usar indicadors que utilitzin

com a paràmetre el nivell piezomètric de les aigües subterrànies. L'estat es pot classificar com a bo o dolent.

3. Per classificar l'estat químic de les masses d'aigua subterrània s'han d'usar indicadors que utilitzin com a paràmetres les concentracions de contaminants i la conductivitat. L'estat es pot classificar com a bo o dolent.

Article 33. *Avaluació i presentació de l'estat de les aigües subterrànies.*

1. L'avaluació de l'estat quantitatiu de les masses d'aigua subterrània s'ha de realitzar de forma global per a tota la massa amb els indicadors calculats a partir dels valors del nivell piezomètric obtinguts en els punts de control.

2. L'avaluació de l'estat químic de les masses d'aigua subterrània s'ha de realitzar de forma global per a tota la massa amb els indicadors calculats a partir dels valors de concentracions de contaminants i conductivitat obtinguts en els punts de control.

3. El pla hidrològic ha d'incloure mapes en què es mostri, en cada massa d'aigua subterrània, l'estat quantitatiu i l'estat químic de la massa esmentada. Al mapa corresponent a l'estat químic s'hi han d'indicar les masses d'aigua subterrània amb una tendència significativa i contínua a l'augment de les concentracions de qualsevol contaminant.

Article 34. *Programes de control de les aigües.*

1. El pla hidrològic ha de recollir els programes de control de les aigües que estableix la demarcació: el control de vigilància, el control operatiu i si és necessari el control d'investigació.

2. El control de vigilància té per objectiu obtenir una visió general i completa de l'estat de les masses d'aigua. El seu resultat permet la concepció eficaç i efectiva de programes de control futurs i l'avaluació dels canvis a llarg termini en les condicions naturals o resultat d'una activitat antropogènica molt estesa.

3. El control operatiu té per objectiu determinar l'estat de les masses d'aigua en risc de no complir els objectius mediambientals. Així mateix, permet avaluar els canvis que es produeixen en l'estat de les masses esmentades com a resultat dels programes de mesures.

4. En els casos en què es desconeixi l'origen de l'incompliment dels objectius mediambientals, quan el control de vigilància indiqui la improbabilitat que s'assoleixin els objectius i no s'hagi posat en marxa un control operatiu a fi de determinar les causes per les quals no s'han pogut assolir i per determinar la magnitud i l'impacte d'una contaminació accidental, s'ha d'establir un control d'investigació, a partir del qual s'ha de definir el programa de mesures requerit per complir els objectius mediambientals i, si s'escau, de mesures específiques per remeiar els efectes d'una contaminació accidental.

5. El pla hidrològic ha de contenir mapes en què es mostri la ubicació i les característiques dels punts que componen els programes de control establerts per a les aigües superficials, les aigües subterrànies i les zones protegides.

6. En el pla hidrològic s'ha d'oferir una apreciació del nivell de confiança i precisió dels resultats obtinguts mitjançant els programes de control.

SECCIÓ 6a OBJECTIUS MEDIAMBIENTALS

Article 35. *Objectius mediambientals.*

Per aconseguir una protecció de les aigües adequada, s'han d'assolir els objectius mediambientals següents:

a) Per a les aigües superficials:

a') Prevenir el deteriorament de l'estat de les masses d'aigua superficials.

b') Protegir, millorar i regenerar totes les masses d'aigua superficial perquè assoleixin un bon estat.

c') Reduir progressivament la contaminació procedent de substàncies prioritàries i eliminar o suprimir gradualment els abocaments, les emissions i les pèrdues de substàncies perilloses prioritàries.

b) Per a les aigües subterrànies:

a') Evitar o limitar l'entrada de contaminants en les aigües subterrànies i evitar el deteriorament de l'estat de totes les masses d'aigua subterrània.

b') Protegir, millorar i regenerar les masses d'aigua subterrània i garantir l'equilibri entre l'extracció i la recàrrega a fi d'aconseguir el bon estat de les aigües subterrànies.

c') Invertir les tendències significatives i sostingudes en l'augment de la concentració de qualsevol contaminant derivada de l'activitat humana amb la finalitat de reduir progressivament la contaminació de les aigües subterrànies.

c) Per a les zones protegides: complir les exigències de les normes de protecció que siguin aplicables en una zona i assolir els objectius ambientals particulars que s'hi determinin.

d) Per a les masses d'aigua artificials i masses d'aigua molt modificades: protegir i millorar les masses d'aigua artificials i molt modificades per aconseguir un bon potencial ecològic i un bon estat químic de les aigües superficials.

Article 36. *Terminis per assolir els objectius mediambientals.*

En relació amb els objectius mediambientals, s'han de satisfer els terminis següents:

a) Els objectius s'han d'assolir abans del 31 de desembre de 2015.

b) El termini per a la consecució dels objectius es pot prorrogar respecte d'una determinada massa d'aigua si, a més de no produir-se un nou deteriorament del seu estat, es dona alguna de les circumstàncies següents:

a') Quan les millores necessàries per obtenir l'objectiu només es puguin aconseguir, a causa de les possibilitats tècniques, en un termini que excedeixi el que s'estableix.

b') Quan el compliment del termini establert doni lloc a un cost desproporcionadament alt.

c') Quan les condicions naturals no permetin una millora de l'estat en el termini assenyalat.

c) Les pròrrogues del termini establert, la seva justificació i les mesures necessàries per aconseguir els objectius mediambientals relatius a les masses d'aigua s'han d'incloure en el pla hidrològic de conca, sense que puguin excedir la data de 31 de desembre de 2027. S'exceptua d'aquest termini el supòsit que les condicions naturals impedeixin aconseguir els objectius.

Article 37. *Objectius mediambientals menys rigorosos.*

1. Quan hi hagi masses d'aigua molt afectades per l'activitat humana o les seves condicions naturals facin inviable la consecució dels objectius assenyalats o exigeixin un cost desproporcionat, s'han d'assenyalar objectius ambientals menys rigorosos en les condicions que s'estableixin en cada cas mitjançant els plans hidrològics.

2. Entre les condicions esmentades s'han d'incloure, almenys, totes les següents:

a) Que les necessitats socioeconòmiques i ecològiques a què respon l'activitat humana esmentada no es puguin aconseguir per altres mitjans que constitueixin una alternativa ecològica significativament millor i que no suposi un cost desproporcionat.

b) Que es garanteixin el millor estat ecològic i estat químic possibles per a les aigües superficials i els mínims canvis possibles del bon estat de les aigües subterrànies, tenint en compte, en els dos casos, les repercussions que no s'hagin pogut evitar raonablement a causa de la naturalesa de l'activitat humana o de la contaminació.

c) Que no es produeixi deteriorament ulterior de l'estat de la massa d'aigua afectada.

Article 38. Deteriorament temporal de l'estat de les masses d'aigua.

1. Es pot admetre el deteriorament temporal de l'estat de les masses d'aigua si és per causes naturals o de força major que siguin excepcionals o no s'hagin pogut preveure raonablement, en particular inundacions greus i sequeres prolongades, o el resultat de circumstàncies derivades d'accidents que tampoc s'hagin pogut preveure raonablement.

2. Per admetre el deteriorament esmentat s'han de complir totes les condicions següents:

a) Que s'adoptin totes les mesures factibles per impedir que es continuï deteriorant l'estat i per no posar en perill la consecució dels objectius mediambientals en altres masses d'aigua no afectades per aquestes circumstàncies.

b) Que en el pla hidrològic s'especifiquin les condicions en virtut de les quals es poden declarar les circumstàncies esmentades com a racionalment imprevisibles o excepcionals, incloent-hi l'adopció dels indicadors adequats. En el cas de situacions hidrològiques extremes, aquestes condicions s'han de derivar dels estudis que cal fer d'acord amb el que indica l'article 59 i s'han de tenir en compte els indicadors que estableixin els plans de sequera el registre dels quals s'ha d'incloure en el pla hidrològic, de conformitat amb el que indica l'article 62.

c) Que les mesures que s'hagin d'adoptar en les esmentades circumstàncies excepcionals s'incloguin en el programa de mesures i no posin en perill la recuperació de la qualitat de la massa d'aigua una vegada hagin cessat les circumstàncies.

d) Que els efectes de les circumstàncies que siguin excepcionals o que no s'hagin pogut preveure raonablement es revisin anualment i s'adoptin, tan aviat com sigui raonablement possible, totes les mesures factibles per tornar la massa d'aigua al seu estat anterior als efectes de les circumstàncies esmentades, sense perjudici del que estableix la disposició addicional onzena 1.b) del text refós de la Llei d'aigües.

e) Que en la següent actualització del pla hidrològic s'inclogui un resum dels efectes produïts per aquestes circumstàncies i de les mesures que s'hagin adoptat o s'hagin d'adoptar.

Article 39. Condicions per a les noves modificacions o alteracions.

1. Sota les condicions que estableix l'apartat 2 es poden admetre noves modificacions de les característiques físiques d'una massa d'aigua superficial o alteracions del nivell de les masses d'aigua subterrània encara que impedeixin aconseguir un bon estat ecològic, un bon estat de les aigües subterrànies o un bon potencial ecològic, si s'escau, o suposin el deteriorament de l'estat d'una massa d'aigua superficial o subterrània. Així mateix, i sota condicions idèntiques, es poden dur a terme noves activitats humanes de desenvolupament sostenible encara que

suposin el deteriorament des del molt bon estat al bon estat d'una massa d'aigua superficial.

2. Per admetre les esmentades modificacions o alteracions s'han de complir les condicions següents:

a) Que s'adoptin totes les mesures factibles per paliar els efectes adversos a l'estat de la massa d'aigua.

b) Que els motius de les modificacions o alteracions es consignin i s'expliquin específicament en el pla hidrològic.

c) Que els motius de les modificacions o alteracions siguin d'interès públic superior i que els beneficis per al medi ambient i la societat que suposa la consecució dels objectius mediambientals es vegin compensats pels beneficis de les noves modificacions o alteracions per a la salut pública, el manteniment de la seguretat humana o el desenvolupament sostenible.

d) Que els beneficis obtinguts amb les esmentades modificacions o alteracions de la massa d'aigua no es puguin aconseguir, per motius de viabilitat tècnica o de costos desproporcionats, per altres mitjans que constitueixin una opció mediambiental significativament millor.

SECCIÓ 7a ANÀLISI ECONÒMICA DE L'ÚS DE L'AIGUA

Article 40. Anàlisi econòmica de l'ús de l'aigua.

El pla hidrològic ha d'incloure un resum de l'anàlisi econòmica de l'ús de l'aigua que ha de comprendre la caracterització econòmica de l'ús d'aigua i l'anàlisi de recuperació del cost dels serveis de l'aigua.

Article 41. Caracterització econòmica de l'ús de l'aigua.

1. La caracterització econòmica de l'ús de l'aigua ha d'incloure una anàlisi de la importància d'aquest recurs per a l'economia, el territori i el desenvolupament sostenible de la demarcació hidrogràfica, així com de les activitats econòmiques a què les aigües contribueixen de manera significativa, incloent-hi una previsió sobre la seva possible evolució.

2. Aquesta caracterització ha de comprendre, almenys, per a cada activitat, els indicadors següents: el valor afegit, la producció, l'ocupació, la població dependent, l'estructura social i la productivitat de l'ús de l'aigua.

3. Les previsions sobre els factors determinants, l'evolució de les activitats econòmiques, les demandes d'aigua i les pressions corresponen a l'escenari tendencial que es produiria en cas de no aplicar-se mesures. L'escenari esmentat és el punt de referència necessari per analitzar l'eficàcia dels programes de mesures recollits en el pla hidrològic.

4. En el disseny d'aquest escenari tendencial s'han de tenir en compte les previsions sobre l'evolució temporal dels factors determinants, entre els quals s'inclou la demografia, l'evolució dels hàbits de consum d'aigua, la producció, l'ocupació, la tecnologia o els efectes de determinades polítiques públiques. El pla hidrològic ha d'incloure diferents hipòtesis d'evolució d'aquests factors.

5. La caracterització econòmica de l'ús de l'aigua s'ha de fer tant en les unitats de demanda definides en el pla hidrològic de conformitat amb el que estableix l'article 13 com globalment per al conjunt de la demarcació hidrogràfica.

Article 42. Recuperació del cost dels serveis de l'aigua.

1. Les autoritats competents han de tenir en compte el principi de recuperació dels costos dels serveis relacionats amb la gestió de les aigües, incloent-hi els costos ambientals i del recurs, en funció de les projeccions a llarg termini de la seva oferta i demanda.

2. El pla hidrològic ha d'incloure la informació següent sobre la recuperació dels costos dels serveis de l'aigua:

- a) Els serveis de l'aigua, descrivint els agents que els presten, els usuaris que els reben i les tarifes aplicades.
- b) Els costos de capital de les inversions necessàries per a la provisió dels diferents serveis d'aigua, incloent-hi els costos comptables i les subvencions, així com els costos administratius, d'operació i manteniment.
- c) Els costos ambientals i del recurs.
- d) Els descomptes, com els deguts a la laminació d'avingudes o futurs usuaris.
- e) Els ingressos dels usuaris pels serveis de l'aigua.
- f) El nivell actual de recuperació de costos, especificant la contribució efectuada pels diversos usos de l'aigua, desglossats, almenys, en proveïment, indústria i agricultura.

3. Per a cada sistema d'explotació s'han d'especificar les previsions d'inversions en serveis en els horitzons del pla.

4. El pla hidrològic ha d'incorporar la descripció de les situacions i motius que permetin excepcions en l'aplicació del principi de recuperació de costos, analitzant les conseqüències socials, ambientals i econòmiques, així com les condicions geogràfiques i climàtiques de cada territori, sempre que això no comprometi ni els fins ni la consecució dels objectius ambientals establerts, d'acord amb el que estableix l'article 111 bis 3 del text refós de la Llei d'aigües.

5. L'anàlisi de recuperació de costos s'ha de realitzar tant en les unitats de demanda definides en el pla hidrològic d'acord amb el que estableix l'article 13 com globalment per al conjunt de la demarcació hidrogràfica.

SECCIÓ 8a PROGRAMES DE MESURES

Article 43. *Programes de mesures.*

1. Per a cada demarcació hidrogràfica s'ha d'establir un programa de mesures en què s'han de tenir en compte els resultats dels estudis realitzats per determinar les característiques de la demarcació, les repercussions de l'activitat humana en les seves aigües, així com l'estudi econòmic de l'ús de l'aigua que s'hi fa.

2. Els programes de mesures han de tenir com a finalitat la consecució dels objectius mediambientals que assenyalava l'article 92 bis del text refós de la Llei d'aigües.

3. Els programes de mesures s'han d'ajustar a criteris de racionalitat econòmica i sostenibilitat en la consecució dels objectius mediambientals.

4. Les mesures poden ser bàsiques i complementàries:

a) Les mesures bàsiques són els requisits mínims que s'han de complir en cada demarcació i s'estableixen en els articles 44 a 53, tots dos inclosos.

b) Les mesures complementàries són aquelles que en cada cas s'hagin d'aplicar amb caràcter addicional per a la consecució dels objectius mediambientals o per assolir una protecció addicional de les aigües.

5. El programa de mesures s'ha d'integrar per les mesures bàsiques i les complementàries que, en l'àmbit de les seves competències, aprovin les administracions competents en la protecció de les aigües.

6. La selecció de la combinació de mesures més adequada, especialment per al cas de les complementàries, s'ha de basar en una anàlisi cost-eficàcia. En aquesta anàlisi s'han de considerar els aspectes econòmics, socials i ambientals de les mesures.

7. En la selecció del conjunt de mesures s'han de tenir en compte, a més dels resultats de l'anàlisi cost-eficàcia, els efectes de les diferents mesures sobre altres problemes mediambientals i socials, encara que no afec-

tin directament els ecosistemes aquàtics, d'acord amb el procés d'avaluació ambiental estratègica del pla que indica aquest Reglament.

8. L'aplicació de les mesures bàsiques no pot originar, sota cap concepte, ni directament ni indirectament, una contaminació més gran de les aigües superficials, excepte en el cas que, si no s'apliquessin aquestes mesures, es produís una contaminació més gran del medi ambient en el seu conjunt.

Article 44. *Relació de mesures bàsiques.*

Es consideren bàsiques les mesures següents:

a) Mesures necessàries per aplicar la legislació sobre protecció de l'aigua, incloent-hi les relatives a la protecció de l'aigua destinada a la producció d'aigua de consum humà que preveu la disposició final quarta del text refós de la Llei d'aigües i, en particular, les destinades a reduir el tractament necessari per a la producció d'aigua de consum humà.

b) Mesures per a l'aplicació del principi de recuperació dels costos dels serveis relacionats amb la gestió de les aigües.

c) Mesures per fomentar un ús eficient i sostenible de l'aigua amb la finalitat de contribuir a la consecució dels objectius mediambientals.

d) Mesures de control sobre extracció i emmagatzematge de l'aigua, en particular les relatives al Registre d'aigües.

e) Mesures de control sobre abocaments i altres activitats amb incidència en l'estat de les aigües, incloent-hi l'ordenació d'abocaments directes i indirectes al domini públic hidràulic i a les aigües objecte de protecció pel text refós de la Llei d'aigües.

f) Prohibició d'abocaments directes a les aigües subterrànies, excepte en determinades condicions.

g) Mesures respecte a les substàncies perilloses recollides a la llista I, llista II preferents i llista II prioritàries de l'annex IV.

h) Mesures per prevenir o reduir les repercussions dels episodis de contaminació accidental.

i) Directrius per a recàrrega i protecció d'aqüífers.

Article 45. *Mesures per aplicar la legislació sobre protecció de l'aigua.*

1. Són totes les mesures necessàries per garantir el compliment dels objectius que estableix la normativa comunitària sobre protecció de l'aigua que es recull a l'annex III, d'acord amb la seva incorporació per part del dret espanyol.

2. El pla hidrològic ha de recollir totes aquestes mesures, incloent-hi de forma separada les relacionades amb l'aigua de consum humà.

3. Així mateix, el pla hidrològic ha d'incloure els plans i programes que les administracions competents hagin desenvolupat per complir la legislació sobre protecció de l'aigua, incloent-hi, en particular, els relatius a sanejament i depuració d'aglomeracions urbanes i els programes d'actuació a les zones vulnerables a la contaminació per nitrats.

Article 46. *Mesures per a l'aplicació del principi de recuperació dels costos de l'ús de l'aigua.*

1. En el pla hidrològic s'ha d'incloure informació sobre les mesures que les administracions competents tenen la intenció d'adoptar per tenir en compte el principi de recuperació dels costos dels serveis relacionats amb la gestió de les aigües, incloent-hi els costos ambientals i del recurs.

2. Aquestes mesures poden incloure propostes de revisió i actualització de les estructures tarifàries, especi-

aliment en relació amb la incorporació dels costos ambientals i del recurs, incloent-hi fórmules de valoració de danys al medi ambient.

Article 47. *Mesures per fomentar un ús eficient i sostenible de l'aigua.*

1. En el pla hidrològic s'ha d'incloure informació sobre les mesures que cal adoptar, en particular relacionades amb la política de preus de l'aigua, que proporcionin incentius adequats perquè els usuaris utilitzin de forma eficient els recursos hídrics i, per tant, contribueixin al compliment dels objectius mediambientals perseguits.

2. En cas que no s'hagin pogut aplicar polítiques de preus de l'aigua que proporcionin incentius adequats per complir els objectius mediambientals, el pla hidrològic ha d'incloure un informe que en justifiqui els motius.

3. El pla hidrològic també ha d'incorporar informació sobre altres instruments econòmics de mercat, incentius i mesures de caràcter voluntari que serveixin per fomentar l'ús eficient i sostenible de l'aigua.

4. El pla hidrològic ha de contenir una relació de mesures en matèria de proveïment urbà que condueixin a una gestió racional i sostenible de l'aigua, incloent-hi les campanyes de conscienciació a la societat, la utilització de dispositius d'estalvi domèstics, l'eliminació de fugues en les xarxes de proveïments d'aigua, la reutilització d'aigües depurades en el reg de parcs i jardins i altres que s'enquadrin dins dels principis bàsics de conservació de l'aigua i de gestió de la demanda.

5. En el pla hidrològic s'ha d'incloure una relació de les mesures en matèria de regadiu que contribueixin a assolir el bon estat de les aigües, incloent-hi les normes bàsiques conduents a l'adopció dels mètodes de reg més adequats per als diferents tipus de climes, terres i cultius, les dotacions d'aigües necessàries per a les diverses alternatives i les condicions de drenatge exigibles, així com el foment de produccions agrícoles adaptades i de tècniques de reg economitzaadores d'aigua. També han d'incloure les condicions per a la reutilització d'aigües per a reg i qualsevol altra que sigui necessària per assegurar el millor aprofitament i conservació del conjunt de recursos hídrics i terres i el desenvolupament sostenible. S'han de recollir, si s'escau, les adaptacions que han d'introduir tant les administracions competents com els particulars en les realitzacions existents per aconseguir una utilització racional dels recursos naturals esmentats.

6. En el pla hidrològic s'han d'establir els criteris que cal aplicar per a l'avaluació dels aprofitaments industrials i energètics, que han de tenir en compte fonamentalment els aspectes econòmics, socials, de demanda i d'oportunitat de forma que s'asseguri la protecció de les aigües i la consecució del bon estat.

7. Per fomentar un ús més eficient i sostenible de l'aigua, el pla hidrològic ha d'establir els criteris per a la revisió concessional a l'empara de l'article 65.c) i de la disposició transitòria sisena del text refós de la Llei d'aigües.

8. En el pla hidrològic s'han d'incloure indicadors d'eficiència i sostenibilitat per fer el seguiment de les mesures al llarg del desplegament del pla.

Article 48. *Mesures de control sobre extracció i emmagatzematge de l'aigua.*

1. Les mesures de control sobre extracció i emmagatzematge de l'aigua inclouen l'actualització del Registre d'aigües que defineix l'article 80 del text refós de la Llei d'aigües i altres mesures que estableix el títol II del Reglament de domini públic hidràulic.

2. El pla hidrològic ha d'incloure les mesures que cal adoptar per controlar els volums detrets i els consums

reals en la demarcació hidrogràfica, incloent-hi els criteris per instal·lar comptadors i altres instruments de mesura.

Article 49. *Mesures de control sobre abocaments puntuals i altres activitats amb incidència en l'estat de les aigües.*

1. En el cas d'abocaments puntuals que puguin causar contaminació, les mesures consisteixen, entre d'altres, en el requisit d'autorització dels abocaments d'aigües residuals.

2. En el cas de fonts difuses que puguin generar contaminació, s'han d'adoptar mesures per evitar o controlar l'entrada de contaminants. Les mesures esmentades poden consistir en un requisit de reglamentació prèvia, com ara la prohibició de l'entrada de contaminants a l'aigua, el requisit d'autorització prèvia de les activitats que generin la contaminació difusa o el de registre basat en normes generals de caràcter vinculant, quan aquest requisit no estigui establert d'una altra manera en la legislació. Els controls esmentats s'han de revisar periòdicament i, quan escaigui, s'han d'actualitzar.

3. Per a qualsevol altre efecte advers significatiu sobre l'estat de l'aigua, s'han d'incloure les mesures per garantir en particular que les condicions hidromorfològiques de les masses d'aigua siguin conformes a l'assoliment de l'estat ecològic necessari o del bon potencial ecològic de les masses d'aigua designades com a artificials o molt modificades. Els controls fets amb aquest fi poden consistir en el requisit d'autorització prèvia o de registre basat en normes generals de caràcter vinculant, quan aquest requisit no estigui establert d'una altra manera en la legislació. Els controls esmentats s'han de revisar periòdicament i, quan escaigui, s'han d'actualitzar.

4. A més, s'han de tenir en compte les mesures que estableix el títol III del Reglament del domini públic hidràulic de la protecció del domini públic hidràulic i de la qualitat de les aigües continentals.

Article 50. *Abocaments directes a aigües subterrànies.*

1. Sense perjudici de la prohibició d'abocaments que regula l'article 100.1 del text refós de la Llei d'aigües, en el pla hidrològic s'han d'identificar, si n'hi ha, els casos en què s'autoritizin abocaments directes a masses d'aigua subterrània, així com les condicions de l'autorització.

2. S'han d'aplicar les mesures que estableix el títol III, capítol II del Reglament de domini públic hidràulic, i en particular les que preveu la secció IV relatives a abocaments a les aigües subterrànies.

Article 51. *Mesures respecte a les substàncies perilloses.*

1. Les mesures consisteixen, entre d'altres, en el requisit d'autorització de tots els abocaments d'aigües residuals amb substàncies perilloses de l'annex IV d'aquest Reglament que s'han de limitar d'acord amb el que estableix l'article 100.2 del text refós de la Llei d'aigües. Les autoritzacions esmentades han de considerar els valors límit d'emissió de les substàncies perilloses que disposen de regulació específica, així com les normes de qualitat ambiental aprovades per reglament o les que s'aprovin en el futur.

2. A més s'han de considerar les mesures per reduir progressivament o eliminar les substàncies perilloses de l'annex IV i en particular les de la llista II prioritària.

Article 52. *Mesures per prevenir o reduir les repercussions dels episodis de contaminació accidental.*

1. S'han d'adoptar les mesures per prevenir o reduir els efectes de les contaminacions accidentals, causades

per la indústria, per instal·lacions ramaderes, pels tancs d'aigües pluvials de les depuradores urbanes i altres. Aquestes mesures han d'incloure l'ús de sistemes automàtics per detectar aquests fenòmens o alertar sobre ells.

2. Les contaminacions accidentals procedents d'inundacions han d'incloure, entre altres mesures, l'ús de sistemes automàtics per detectar aquests fenòmens o alertar sobre ells.

3. S'han d'incloure totes les mesures apropiades que s'hagin d'adoptar per reduir el risc de danys a l'ecosistema aquàtic en cas d'accidents que no s'haurien pogut preveure raonablement.

Article 53. *Directrius per a la recàrrega d'aqüífers.*

1. El pla hidrològic ha de recollir, quan n'hi hagi, les àrees de recàrrega artificial de masses d'aigua subterrània, per a les quals s'ha de detallar l'objectiu de la recàrrega, així com la procedència, quantia i qualitat dels recursos aplicats, incloent-hi l'autorització que permet la recàrrega. Les successives àrees de recàrrega que es vagin determinant s'han d'incorporar al Pla a mesura que s'autoritzi.

2. Els recursos aplicats per a la recàrrega artificial es poden obtenir de qualsevol aigua superficial, subterrània, regenerada o dessalada, sempre que l'ús de la font no comprometi la consecució dels objectius mediambientals establerts per a la font o la massa d'aigua recarregada ni pugui generar situacions de risc per a la salut pública.

Article 54. *Directrius per a la protecció d'aqüífers.*

1. El pla hidrològic ha de determinar els criteris bàsics per a la protecció d'aigües subterrànies davant les diferents causes de deteriorament, incloent-hi la intrusió salina.

2. El pla hidrològic ha d'incloure la relació de les masses d'aigua subterrània en risc de no assolir el bon estat, que hagin estat designades com a tals per l'organisme de conca, així com les mesures adoptades per evitar el risc esmentat.

3. Les mesures indicades en el paràgraf anterior han d'incloure un programa d'actuació per recuperar el bon estat de la massa d'aigua. El programa d'actuació ha d'ordenar el règim d'extraccions i les normes en l'ús de l'aigua per aconseguir una explotació racional dels recursos fins a assolir el bon estat de les masses d'aigua subterrània.

4. El pla hidrològic ha d'establir per a cada massa d'aigua subterrània, en la mesura que es requereixi, normes per a l'atorgament de concessions, referides al cabal màxim instantani per captació, distàncies entre aprofitaments, profunditats de perforació i d'instal·lació de bombes, segellat de pous abandonats o en desús, així com les condicions que han de reunir les concessions perquè siguin considerades d'escassa importància.

Article 55. *Mesures complementàries.*

1. El programa de mesures ha d'incloure les mesures complementàries que en cada cas s'hagin d'aplicar amb caràcter addicional per aconseguir els objectius mediambientals o per assolir una protecció addicional de les aigües.

2. Entre les mesures complementàries es poden incloure instruments legislatius, administratius, econòmics o fiscals, acords negociats en matèria de medi ambient, codis de bones pràctiques, creació i restauració de zones humides, mesures de gestió de la demanda, reutilització i dessalació, projectes de construcció i rehabilitació, així com projectes educatius, de recerca, desenvolupament i demostració. En particular, el programa de mesures ha d'incloure les mesures complementàries que s'especifiquen en els articles 56 a 60, tots dos inclosos.

Article 56. *Mesures per a masses d'aigua amb poques probabilitats d'assolir els objectius ambientals.*

1. En les masses d'aigua en què els resultats de l'avaluació de riscos indiquin que probablement no s'aconseguiran els objectius mediambientals s'han d'establir les mesures addicionals necessàries per assolir-los, entre les quals es pot incloure l'establiment de normes de qualitat ambiental més estrictes, llevat que es donin les circumstàncies que indica l'apartat següent.

2. Quan les causes de no assolir els objectius mediambientals siguin naturals, de força major o no s'hagin pogut preveure raonablement, en particular inundacions greus i sequeres prolongades, es pot determinar que no és factible adoptar mesures addicionals i admetre el deteriorament temporal d'acord amb l'article 38.

Article 57. *Perímetres de protecció.*

1. El pla hidrològic pot fixar els perímetres de protecció a què es refereix l'article 97 del text refós de la Llei d'aigües, en què es prohibeixi l'exercici d'activitats que puguin constituir un perill de contaminació o degradació del domini públic hidràulic. En aquests perímetres són d'aplicació les normes que estableix el Reglament del domini públic hidràulic per a les zones de policia.

2. Així mateix, en el pla hidrològic s'han de recollir els perímetres a què fa referència l'article 56 del text refós de la Llei d'aigües, establerts per tal de protegir l'estat de les masses d'aigua subterrània.

3. El pla ha de recollir les zones de protecció de captacions de proveïments d'aigua destinada a consum humà incloses en el registre de zones protegides.

Article 58. *Mesures per evitar un augment de la contaminació d'aigües marines.*

1. Són totes les mesures que tenen per objecte interrompre o suprimir gradualment els abocaments, les emissions i les pèrdues de substàncies perilloses prioritàries, amb l'objectiu últim d'aconseguir concentracions en el medi marí pròximes als valors bàsics pel que fa a les substàncies d'origen natural i pròximes a zero en relació amb les substàncies sintètiques artificials, d'acord amb el que estableix l'article 108 bis del text refós de la Llei d'aigües.

2. Aquestes mesures han d'estar d'acord amb els objectius que estableixen les disposicions normatives vigents que, per evitar un augment de la contaminació de les aigües marines, reconegui el Regne d'Espanya en aplicació dels convenis internacionals de protecció del medi marí dels quals és part, així com les disposicions normatives establertes en el dret comunitari, el nacional i l'autonòmic en la matèria.

3. El pla hidrològic ha de recollir de forma separada les establertes per evitar un augment de la contaminació de les aigües marines.

Article 59. *Situacions hidrològiques extremes.*

1. El pla hidrològic, amb les dades històriques disponibles sobre precipitacions i cabals màxims i mínims, ha d'establir els criteris per realitzar estudis i determinar actuacions i obres relacionades amb situacions hidrològiques extremes. Com a conseqüència d'aquests estudis, s'han de determinar les condicions en què es pot admetre en situacions hidrològiques extremes el deteriorament temporal, així com les masses d'aigua a què es refereix l'article 38.

2. Ha d'establir les mesures que s'han d'adoptar en circumstàncies excepcionals corresponents a situacions hidrològiques extremes, incloent-hi la realització de plans o programes específics com els que indica l'article 62.

3. Les administracions competents han de delimitar les zones inundables tenint en compte els estudis i dades

disponibles que els organismes de conca els han de traslladar, d'acord amb el que preveu l'article 11.2 del text refós de la Llei d'aigües. Per a això, han de comptar amb el suport tècnic d'aquests organismes i, en particular, amb la informació relativa a cabals màxims a la xarxa fluvial, que l'administració hidràulica ha de facilitar.

Article 60. *Infraestructures bàsiques.*

1. Als efectes de la seva inclusió obligatòria en el pla hidrològic, s'entén per infraestructures bàsiques les obres i actuacions que formen part integrant dels sistemes d'explotació que fan possible l'oferta de recursos prevista pel pla per als diferents horitzons temporals i el compliment dels objectius mediambientals establerts per a les masses d'aigua.

2. El pla hidrològic ha d'incorporar el catàleg d'infraestructures bàsiques que ha d'incloure les actuacions correctores per aconseguir els objectius mediambientals, per als diferents horitzons temporals a què fa referència l'article 19, amb el grau de definició de què es disposi en aquell moment.

Article 61. *Anàlisi cost-eficàcia de les mesures.*

1. L'anàlisi cost-eficàcia és un instrument que s'ha de tenir en compte per seleccionar les mesures més adequades per assolir els objectius ambientals de les masses d'aigua, així com per analitzar les mesures alternatives en l'anàlisi de costos desproporcionats.

2. Per realitzar l'anàlisi cost-eficàcia s'ha de partir de l'avaluació de l'estat de les masses d'aigua corresponent a l'escenari tendencial i la seva diferència respecte als objectius ambientals. L'avaluació dels estats corresponents a l'aplicació de les diferents mesures i la diferència respecte als objectius ambientals ha de permetre analitzar l'eficàcia de cadascuna d'aquestes mesures.

SECCIÓ 9a ALTRES CONTINGUTS OBLIGATORIS

Article 62. *Registre dels programes i plans més detallats.*

1. En la seva elaboració, els plans hidrològics han de tenir en compte els plans especials d'actuació en situacions d'alerta i sequera eventual, elaborats pels organismes de conca en compliment de l'article 27 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla hidrològic nacional, dels quals han d'incorporar un resum, incloent-hi el sistema d'indicadors i líndars de funcionament utilitzats i les principals mesures de prevenció i mitigació proposades.

2. També han de tenir en consideració els plans elaborats en l'àmbit territorial de la demarcació relacionats amb la protecció davant les inundacions, dels quals han d'incorporar un resum, incloent-hi l'avaluació de riscos i les mesures adoptades.

3. En la seva elaboració, el pla hidrològic ha de tenir en compte els plans i programes més detallats sobre les aigües realitzats per les administracions competents en l'àmbit de la demarcació, dels quals ha d'incorporar els resums corresponents.

Article 63. *Mesures d'informació pública i de consulta.*

El pla hidrològic ha de contenir un resum de les mesures d'informació pública i de consulta que s'hagin aplicat durant la seva tramitació, els seus resultats i els canvis consegüents efectuats en el pla, d'acord amb el que indiquen els articles 71 a 80, tots dos inclosos.

Article 64. *Llista d'autoritats competents designades.*

El pla hidrològic ha d'incloure la informació següent sobre les autoritats competents de la demarcació hidrogràfica:

a) Nom i adreça oficial de les autoritats competents designades.

b) Descripció de l'estatut o document jurídic equivalent de les autoritats competents.

c) Descripció de les responsabilitats legals i administratives de cada autoritat competent i la seva funció en el si de la demarcació hidrogràfica.

d) Resum de les relacions institucionals establertes per garantir la coordinació, en el cas de demarcacions hidrogràfiques que incloguin conques hidrogràfiques compartides amb altres països.

Article 65. *Punts de contacte i procediments per obtenir documentació i informació.*

El pla hidrològic ha d'incloure els punts de contacte i els procediments establerts per obtenir la documentació base i la informació requerida per les consultes públiques.

SECCIÓ 10a PREVISIONS DELS PLANS HIDROLÒGICS DE CONCA

Article 66. *Reserves d'aigua i de terrenys.*

1. En els plans hidrològics de conca es poden establir reserves, d'aigua i de terrenys, necessàries per a les actuacions i obres previstes.

2. La reserva de recursos s'ha d'establir d'acord amb el que assenyala l'article 20. La reserva de terrenys ha de comprendre els necessaris per poder executar les infraestructures bàsiques previstes en el pla hidrològic a què es refereix l'article 60.

3. Els organismes de conca han de remetre a les administracions públiques competents en matèria d'ordenació del territori i planejament urbà les delimitacions de les zones objecte de reserva als efectes que preveu l'article 43.3 del text refós de la Llei d'aigües.

CAPÍTOL II

Contingut del Pla hidrològic nacional

Article 67. *Contingut del Pla hidrològic nacional.*

1. El Pla hidrològic nacional s'ha d'aprovar per norma o normes amb rang de llei i ha de contenir, en tot cas:

a) Les mesures necessàries per coordinar els diferents plans hidrològics de conca.

b) La solució per a les possibles alternatives que aquests ofereixin.

c) La previsió i les condicions de les transferències de recursos hidràulics entre àmbits territorials de diferents plans hidrològics de conca.

d) Les modificacions que es prevegin en la planificació de l'ús del recurs i que afectin aprofitaments existents per proveir poblacions o regadius.

2. El Pla hidrològic nacional també ha de contenir la delimitació i caracterització de les masses d'aigua subterrània compartides entre dues o més demarcacions, incloent-hi l'assignació de recursos a cadascuna d'elles.

3. La declaració com a obres hidràuliques d'interès general de les infraestructures necessàries per a les transferències de recursos a què es refereix l'article 67.1.c) d'aquest Reglament, només es pot dur a terme per la norma legal que aprovi o modifiqui el Pla hidrològic nacional.

Article 68. *Coordinació dels plans hidrològics de conca.*

1. Les mesures de coordinació dels plans hidrològics de conca s'han de regir pels principis generals de precaució, racionalitat, sostenibilitat, protecció del domini públic hidràulic, del bon estat de les aigües i la protecció dels cabals ecològics.

2. La coordinació dels diferents plans hidrològics s'ha de fer en el Pla hidrològic nacional considerant les diverses planificacions sectorials de caràcter general, en particular l'agrícola, l'energètica, la d'ordenació del territori i la planificació urbanística, així com la protecció del medi ambient i de la naturalesa, tot això en el marc de la política general de l'Estat i la seva planificació econòmica.

Article 69. *Condicions de les transferències.*

1. En la redacció del Pla hidrològic nacional s'han de preveure i especificar les transferències de recursos entre diferents demarcacions hidrogràfiques, i establir les condicions a què s'han d'ajustar. Per a cada una de les transferències previstes, s'ha d'establir el volum anual així com els condicionants que puguin modificar temporalment el volum esmentat.

2. Les previsions i condicions de les transferències a què es refereix l'article 67.1.c), no poden tenir com a resultat l'incompliment dels objectius mediambientals que estableix la secció 6a del capítol I d'aquest títol.

3. El projecte de Pla hidrològic nacional pot incloure, si s'escau, les condicions determinants de l'explotació tècnica i la gestió econòmica de la transferència dels recursos hidràulics que sigui oportuna, o encomanar-ne l'establiment al Govern.

Article 70. *Modificacions en la planificació de l'ús del recurs.*

Així mateix, en la redacció del Pla hidrològic nacional s'han de concretar les modificacions que d'acord amb la planificació de l'ús del recurs afectin aprofitaments existents per proveir poblacions o regadius.

TÍTOL II

Elaboració i aprovació dels plans hidrològics

CAPÍTOL I

Dels plans hidrològics de conca

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Article 71. *Disposicions generals.*

1. L'organisme de conca corresponent o l'administració hidràulica competent ha de dur a terme l'elaboració i proposta de revisions ulteriors dels plans hidrològics de conca en les conques compreses íntegrament en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma.

2. En aquest Reglament es regula el procediment per elaborar i revisar els plans hidrològics de conca i aquest ha de preveure, en tot cas, la programació de calendaris, programes de treball, elements a considerar i esborranys previs per possibilitar una informació i consulta pública adequades des de l'inici del procés.

Des de l'inici esmentat i en totes les fases del procés, s'han de procurar els mitjans de coordinació adequats per a la integració efectiva de la zona terrestre i marina de la demarcació en l'elaboració dels plans.

Així mateix, s'ha de preveure l'elaboració prèvia, per les administracions competents, dels programes de mesures bàsiques i complementàries que esmenten l'article 92 quater del text refós de la Llei d'aigües i els articles 43 i següents d'aquest Reglament, conduents a la consecució dels objectius mediambientals previstos en el text refós de la Llei d'aigües. Els programes de mesures s'han de coordinar i integrar en els plans hidrològics.

De forma expressa, s'han de coordinar, per tal d'integrar-los en el pla hidrològic, els programes relatius a les aigües costaneres i de transició elaborats per l'Administració general de l'Estat, o per les comunitats autònomes que participin en el comitè d'autoritats competents de la demarcació i que tinguin litoral.

3. En l'elaboració i revisió dels plans hidrològics de conca s'ha de preveure necessàriament la participació dels departaments ministerials interessats, els terminis per presentar les propostes per part dels organismes corresponents i l'actuació subsidiària del Govern en cas de falta de proposta. S'ha de garantir, en tot cas, la participació pública en tot el procés planificador, tant en les fases de consultes prèvies com en les de desenvolupament i aprovació o revisió del pla. A aquests efectes s'han de complir els terminis que preveu la disposició addicional dotzena del text refós de la Llei d'aigües.

4. Els plans hidrològics s'han d'elaborar en coordinació amb les diferents planificacions sectorials que els afectin, tant respecte als usos de l'aigua com els del sòl, i especialment amb el que estableix la planificació de regadius i altres usos agraris.

5. El Govern pot fer la declaració d'utilitat pública dels treballs, estudis i investigacions requerits per elaborar i revisar els plans hidrològics que facin els serveis del Ministeri de Medi Ambient, l'Institut Geològic i Miner d'Espanya o qualsevol altre organisme de les administracions públiques.

6. Els plans hidrològics són objecte del procediment d'avaluació ambiental estratègica d'acord amb el que estableix la Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient.

SECCIÓ 2a PARTICIPACIÓ PÚBLICA

Article 72. *Organització i procediment per fer efectiva la participació pública.*

1. Els organismes de conca han de formular el projecte d'organització i procediment que cal seguir per fer efectiva la participació pública en el procés de planificació.

2. El projecte esmentat ha d'incloure, almenys, els continguts següents:

a) Organització i cronogrames dels procediments d'informació pública, consulta pública i participació activa del pla hidrològic segons el que indica aquest Reglament.

b) Coordinació del procés d'avaluació ambiental estratègica del pla hidrològic i la seva relació amb els procediments anteriors.

c) Descripció dels mètodes i tècniques de participació que cal usar en les diferents fases del procés.

Article 73. *Informació pública.*

1. El procés d'elaboració dels plans ha d'incorporar els requeriments que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, en particular els referents al subministrament actiu d'informació substantiva per al procés de planificació i que sigui addicional a la que s'esmenta en aquest Reglament.

2. Aquesta informació ha de ser accessible en paper i en format digital a les pàgines electròniques del Ministeri de Medi Ambient i a les de les respectives demarcacions hidrogràfiques.

Article 74. *Consulta pública.*

1. La consulta pública s'ha de realitzar sobre els documents que esmenten els articles 77 a 80, tots dos inclosos, als quals es poden afegir altres documents, de caràcter divulgatiu, que facilitin aquest procés.

2. Aquests documents han de ser accessibles en paper i en format digital a les pàgines electròniques del Ministeri de Medi Ambient i a les de les respectives demarcacions hidrogràfiques.

3. La durada del procés de consulta pública de cada document ha de ser com a mínim de sis mesos. Les aportacions de la consulta pública s'han d'integrar en informes que han de formar part del procés de planificació i que s'han de recollir en un annex del pla.

Article 75. *Participació activa.*

1. Els organismes de conca han de fomentar la participació activa de les parts interessades en el procés de planificació, i estendre-la al públic en general.

2. També es poden constituir fòrums o grups de treball en què participin, a més de les parts interessades, persones de reconegut prestigi i experiència en matèria d'aigües que assessorin en el procés d'elaboració dels plans hidrològics.

SECCIÓ 3a ELABORACIÓ

Article 76. *Etales en l'elaboració dels plans hidrològics de conca.*

1. Amb caràcter previ a l'elaboració i proposta de revisió del pla hidrològic, s'ha de preparar un programa de treball que inclogui, a més del calendari sobre les fases previstes per a l'esmentada elaboració o revisió, l'estudi general sobre la demarcació corresponent.

2. Després d'aquests treballs previs, el procediment per elaborar els plans hidrològics de conca s'ha de desenvolupar en dues etapes: una primera, en què s'ha d'elaborar un esquema dels temes importants en matèria de gestió de les aigües en la demarcació hidrogràfica, i una altra de redacció del projecte de pla pròpiament dit.

Article 77. *Programa de treball.*

1. La proposta de programa de treball per elaborar els plans de conca ha de ser desenvolupada pels organismes de conca.

2. El programa esmentat ha d'incloure les principals tasques i activitats que cal dur a terme, el calendari previst, l'estudi general de la demarcació i les fórmules de consulta.

3. També ha de recollir els punts de contacte i els procediments requerits per obtenir la documentació de base i la informació requerida per les consultes públiques.

4. El programa ha de coordinar els processos de consulta propis del pla i els que requereix l'avaluació ambiental estratègica, prenent com a referència el que indica a aquests efectes aquest Reglament.

5. La proposta de programa de treballs ha de ser posada a disposició del públic amb una antelació mínima de tres anys respecte a l'inici del procediment d'aprovació del pla, per tal que es formulin observacions i suggeriments durant un termini no inferior a sis mesos, tot això en la forma que estableix l'article 74.

Article 78. *Continguts i elaboració de l'estudi general sobre la demarcació.*

1. L'estudi general sobre la demarcació hidrogràfica inclòs en el programa de treball ha d'incorporar una descripció general de les característiques de la demarcació, un resum de les repercussions de l'activitat humana en l'estat de les aigües superficials i de les aigües subterrànies i una anàlisi econòmica de l'ús de l'aigua, d'acord amb el que estableix l'article 41.5 del text refós de la Llei d'aigües.

2. La descripció general de les característiques de la demarcació ha d'incloure:

a) Descripció del marc administratiu, físic i biòtic de la demarcació, així com del model territorial, incloent-hi el paisatge i el patrimoni hidràulic.

b) La localització i els límits de les masses d'aigua superficial, tant continentals com costaneres i de transició, incloent-hi masses d'aigua artificials i molt modificades, tipus i condicions de referència específiques de cada tipus.

c) La localització, límits i caracterització de les masses d'aigua subterrània.

d) L'estadística hidrològica disponible sobre precipitacions, evaporacions, escolaments i tota la informació que sigui rellevant per a l'avaluació quantitativa i qualitativa adequada dels recursos hídrics superficials i subterrànies.

e) La informació històrica disponible sobre precipitacions i cabals màxims i mínims.

3. El resum de les repercussions de l'activitat humana en l'estat de les aigües superficials i de les aigües subterrànies ha d'incloure:

a) Les pressions significatives sobre les masses d'aigua superficial, incloent-hi la contaminació de font puntual i difusa, l'extracció i regulació de cabal, les alteracions morfològiques i altres tipus d'incidència antropogènica, així com l'avaluació de l'impacte i la identificació de les masses en risc de no complir els objectius mediambientals.

b) Les pressions significatives sobre les masses d'aigua subterrània, incloent-hi la contaminació de font puntual i difusa, l'extracció d'aigua i la recàrrega artificial, així com l'avaluació de l'impacte i la identificació de les masses en risc de no complir els objectius mediambientals.

c) Les estadístiques de qualitat de les aigües.

d) L'estadística disponible sobre els subministraments i consums d'aigua en les diferents zones i subzones especificant els orígens del recurs aplicat i els usos a què es destina.

e) Les dades sobre nivells piezomètrics en aqüífers.

f) L'inventari de grans infraestructures hidràuliques i les seves característiques fonamentals des del punt de vista de la regulació i disponibilitat de recursos en quantitat i qualitat.

4. L'anàlisi econòmica de l'ús de l'aigua ha d'incloure:

a) El mapa institucional dels serveis relacionats amb la gestió de les aigües.

b) La informació per fer els càlculs sobre recuperació dels costos dels serveis de l'aigua, incloent-hi els costos ambientals i del recurs, en funció de les projeccions a llarg termini de la seva oferta i demanda i, si s'escau, les previsions de volum, preus, inversions i costos associats als serveis esmentats.

c) Un resum, amb dades globals per al conjunt de la demarcació, de l'anàlisi de recuperació de costos, incloent-hi el cost dels serveis per als diferents usos de l'aigua i el grau de recuperació de costos per part dels usuaris.

d) La informació sobre les previsions dels costos potencials de les mesures per realitzar l'anàlisi cost-eficàcia als efectes de la seva inclusió en el programa de mesures.

e) La caracterització econòmica de l'ús de l'aigua, incloent-hi l'anàlisi de tendències.

5. Els organismes de conca, integrant les aportacions procedents de les diferents autoritats competents, han d'elaborar aquest estudi general de la demarcació.

Article 79. Esquema de temes importants en matèria de gestió de les aigües en la demarcació.

1. L'esquema de temes importants en matèria de gestió de les aigües ha de contenir la descripció i valoració dels principals problemes actuals i previsibles de la demarcació relacionats amb l'aigua i les possibles alternatives d'actuació, tot això d'acord amb els programes de mesures elaborats per les administracions competents. També s'han de concretar les possibles decisions que es puguin adoptar per determinar els diferents elements que configuren el Pla i oferir propostes de solució als problemes enumerats.

2. A més del que indica el paràgraf anterior, l'esquema ha d'incloure:

a) Les principals pressions i impactes que han de ser tractats en el pla hidrològic, incloent-hi els sectors i activitats que poden suposar un risc per assolir els objectius mediambientals. Específicament s'han d'analitzar els possibles impactes generats en les aigües costaneres i de transició com a conseqüència de les pressions exercides sobre les aigües continentals.

b) Les possibles alternatives d'actuació per aconseguir els objectius mediambientals, d'acord amb els programes de mesures bàsiques i complementàries, incloent-hi la seva caracterització econòmica i ambiental.

c) Els sectors i grups afectats pels programes de mesures.

3. Els organismes de conca han d'elaborar l'esquema de temes importants en matèria de gestió d'aigües que preveu la disposició addicional dotzena del text refós de la Llei d'aigües, i integrar-hi la informació facilitada pel comitè d'autoritats competents.

4. L'esquema provisional de temes importants s'ha de remetre, amb una antelació mínima de dos anys respecte a l'inici del procediment d'aprovació del pla, a les parts interessades. Aquesta consulta s'ha de realitzar d'acord amb l'article 74, perquè les parts interessades presentin, en el termini de tres mesos, les propostes i els suggeriments que considerin oportuns.

5. Alhora, l'esquema provisional s'ha de posar a disposició del públic, durant un termini no inferior a sis mesos, per tal que es formulin observacions i suggeriments, tot això en la forma que estableix l'article 74. Durant el desenvolupament d'aquesta consulta, s'ha d'iniciar el procediment d'avaluació ambiental del pla amb el document inicial, que ha d'incorporar l'esquema provisional de temes importants.

6. Ultimades les consultes a què es refereixen els apartats 4 i 5, els organismes de conca han de fer un informe sobre les propostes, observacions i suggeriments que s'hagin presentat i incorporar les que, si s'escau, considerin adequades a l'esquema provisional de temes importants en matèria de gestió de les aigües, que requereix l'informe preceptiu del consell de l'aigua de la demarcació.

Article 80. Projecte de pla hidrològic de conca.

1. En la segona etapa d'elaboració del projecte de pla hidrològic, els organismes de conca, amb la informació facilitada pel comitè d'autoritats competents, han de redactar l'informe de sostenibilitat ambiental i la proposta corresponent d'acord amb l'esquema de temes importants en matèria de gestió de les aigües, els continguts del document de referència elaborat per l'òrgan ambiental dins del procés d'avaluació ambiental del pla hidrològic i tenint en compte totes les consultes fetes.

2. La proposta de projecte de pla hidrològic i l'informe de sostenibilitat ambiental s'han de remetre, amb una antelació mínima d'un any respecte a l'inici del procediment d'aprovació del pla, a les parts interessades per-

què presentin, en el termini de tres mesos, les propostes i suggeriments que considerin oportunes.

3. Alhora, la proposta de projecte de pla hidrològic ha d'estar a disposició del públic, durant un termini no inferior a sis mesos, per tal que es formulin observacions i suggeriments, en la forma que estableix l'article 74.

4. Ultimades les consultes a què es refereixen els apartats 2 i 3, els organismes de conca han de redactar un informe sobre les propostes, observacions i suggeriments que s'hagin presentat i incorporar les que, si s'escau, considerin adequades a la proposta de projecte de pla hidrològic, que requereix l'informe preceptiu del consell de l'aigua de la demarcació. En la redacció final de la proposta s'ha de tenir en compte la memòria ambiental elaborada en el procés d'avaluació ambiental.

5. Aquesta proposta de projecte de pla hidrològic, amb la conformitat del comitè d'autoritats competents, ha de ser elevada al Govern a través del Ministeri de Medi Ambient, d'acord amb l'article 35.2 del text refós de la Llei d'aigües.

Article 81. Estructura formal del pla hidrològic de conca.

El pla hidrològic té la següent estructura formal:

a) Memòria. Ha d'incloure, almenys, els continguts obligatoris que descriu l'article 4 i pot anar acompanyada dels annexos que es considerin necessaris.

b) Normativa. Ha d'incloure els continguts del pla amb caràcter normatiu i que, almenys, són els següents: identificació i delimitació de masses d'aigua superficial, condicions de referència, designació d'aigües artificials i aigües molt modificades, identificació i delimitació de masses d'aigua subterrànies, prioritat i compatibilitat d'usos, règims de cabals ecològics, definició dels sistemes d'explotació, assignació i reserva de recursos, definició de reserves naturals fluvials, règim de protecció especial, objectius mediambientals i deteriorament temporal de l'estat de les masses d'aigua, condicions per a les noves modificacions o alteracions i organització i procediment per fer efectiva la participació pública.

Article 82. Instruccions i recomanacions tècniques complementàries.

El Ministeri de Medi Ambient pot dictar les instruccions i recomanacions tècniques complementàries per a l'elaboració dels plans hidrològics que consideri convenients per homogeneïtzar i sistematitzar els treballs. Aquestes instruccions i recomanacions tècniques s'han de dictar un cop escoltats els departaments ministerials afectats, en allò que els pugui afectar.

SECCIÓ 4a APROVACIÓ

Article 83. Aprovació dels plans hidrològics de conca.

1. El Ministeri de Medi Ambient ha de remetre els projectes de plans hidrològics de conca elaborats de conformitat amb el que preveuen l'article 80 d'aquest Reglament o les normes de procediment que puguin dictar, si s'escau, les comunitats autònomes, al Consell Nacional de l'Aigua perquè emeti l'informe preceptiu que preveu l'article 20 del text refós de la Llei d'aigües.

2. Un cop emès aquest informe, el Ministeri de Medi Ambient ha d'elevat al Govern els plans hidrològics per a la seva aprovació, si escau.

3. El Govern, mitjançant reial decret, ha d'aprovar els plans hidrològics de conca en els termes que estimi procedents en funció de l'interès general, sense perjudici del que disposa l'apartat següent.

4. Els plans hidrològics de conca que hagin estat elaborats o revisats a l'empara del que disposa l'article 18 del text refós de la Llei d'aigües han de ser aprovats si

s'ajusten a les prescripcions dels articles 40.1, 3 i 4 i 42 del text refós de la Llei d'aigües, no afecten els recursos d'altres conques i, si s'escau, s'acomoden a les determinacions del Pla hidrològic nacional.

CAPÍTOL II

Del Pla hidrològic nacional

Article 84. *Participació pública en l'elaboració del Pla hidrològic nacional.*

1. En l'elaboració del Pla hidrològic nacional s'ha de garantir, en tot cas, la participació pública en tot el procés planificador, tant en les fases de consultes prèvies com en les de desenvolupament i aprovació o revisió del Pla, d'acord amb el que estableix l'article 41.3 del text refós de la Llei d'aigües.

2. La proposta de projecte de Pla hidrològic nacional ha de ser accessible en paper i en format digital a les pàgines electròniques del Ministeri de Medi Ambient.

3. S'ha de fer una consulta directa sobre la proposta de projecte de Pla hidrològic nacional a les parts interessades.

4. La durada del procés de consulta pública ha de ser com a mínim de sis mesos. Les aportacions de la consulta pública s'han de reunir en un informe que ha de formar part del procés de planificació.

5. El Pla hidrològic nacional ha de ser objecte del procediment d'avaluació ambiental estratègica de conformitat amb el que estableix la Llei 9/2006, de 28 d'abril.

6. El Ministeri de Medi Ambient ha d'adoptar les mesures necessàries per a l'accés públic a la documentació tècnica que constitueix els antecedents i pressupostos del Pla hidrològic nacional i, a aquest efecte, n'ha d'ordenar una edició oficial en què s'inclouguin la memòria i tots els seus annexos.

Article 85. *Elaboració del Pla hidrològic nacional.*

1. Correspon al Ministeri de Medi Ambient l'elaboració del Pla hidrològic nacional, conjuntament amb els departaments ministerials relacionats amb l'ús dels recursos hidràulics.

2. A aquest fi el Govern ha d'establir, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, els mecanismes adequats.

Article 86. *Aprovació del Pla hidrològic nacional.*

1. El Ministeri de Medi Ambient ha de remetre el projecte de Pla hidrològic nacional al Consell nacional de l'aigua perquè emeti el seu informe preceptiu, segons el que preveu l'article 20 del text refós de la Llei d'aigües.

2. El Govern, vist l'informe del Consell nacional de l'aigua, ha d'aprovar el projecte de Pla hidrològic nacional i remetre'l a les Corts Generals per a la seva discussió i aprovació per llei.

3. El Pla hidrològic nacional, sense perdre el caràcter unitari, pot ser aprovat en diferents actes legislatius.

4. L'aprovació del Pla hidrològic nacional implica l'adaptació dels plans hidrològics de conca i els programes de mesures a les seves previsions.

TÍTOL III

Seguiment i revisió dels plans hidrològics

Article 87. *Seguiment dels plans hidrològics.*

1. Els organismes de conca han de realitzar el seguiment dels seus corresponents plans hidrològics, i amb aquesta finalitat poden requerir, a través del Comitè d'Autoritats Competents, tota la informació que sigui necessària.

2. El Comitè d'Autoritats Competents de la demarcació ha de promoure l'elaboració i manteniment d'un sistema d'informació sobre l'estat de les masses d'aigua que permeti obtenir-ne una visió general, tenint en compte també els objectius ambientals específics de les zones protegides. Aquest sistema d'informació, a més de constituir un element bàsic per planificar i elaborar els programes de mesures, s'ha d'utilitzar per al seguiment del pla hidrològic.

3. Sense perjudici de les competències que corresponguin a les diferents administracions públiques, el Ministeri de Medi Ambient ha de mantenir una informació actualitzada sobre l'estat de les masses d'aigua i el desenvolupament de l'execució de les actuacions del Pla hidrològic nacional i dels programes de mesura dels plans de conca, i pot sol·licitar als organismes de conca o de les administracions competents totes les dades que siguin necessàries per a aquest fi.

4. Els organismes esmentats, en el cas de demarcacions hidrogràfiques amb conques intercomunitàries, han d'informar amb una periodicitat no superior a l'any el Consell de l'Aigua de la demarcació i el Ministeri de Medi Ambient sobre el desenvolupament dels plans. Així mateix, han d'informar les administracions a les quals hagin consultat sobre les qüestions pertinents. Dins el termini de tres anys a partir de la publicació del pla hidrològic o de la seva actualització, han de presentar un informe intermedi que especifiqui el grau d'aplicació del programa de mesures previst.

5. Les comunitats autònomes han d'establir el seguiment dels plans hidrològics que hagin elaborat, i han d'informar amb una periodicitat no superior a l'any el Ministeri de Medi Ambient. Així mateix, dins el termini de tres anys a partir de la publicació del pla hidrològic o de la seva actualització, han de presentar un informe intermedi que especifiqui el grau d'aplicació del programa de mesures previst.

6. El Ministeri de Medi Ambient ha de publicar cada quatre anys un informe de seguiment sobre l'aplicació dels plans hidrològics de conca i del Pla hidrològic nacional, amb la finalitat de mantenir el ciutadà informat dels progressos realitzats en la seva aplicació i facilitar la participació ciutadana en la planificació. Als efectes de la seva publicació conjunta, les comunitats autònomes han de facilitar els informes corresponents als plans hidrològics de les conques intracomunitàries.

7. Aquest informe s'ha de sotmetre a la consideració del Consell nacional de l'aigua, el qual, en funció dels resultats obtinguts en l'aplicació dels diferents plans hidrològics, pot proposar, bé al Govern per a les conques intercomunitàries, bé a l'administració autonòmica corresponent per a les conques intracomunitàries, criteris per actualitzar-los o revisar-los.

8. El Ministeri de Medi Ambient ha de remetre a la Comissió Europea i a qualsevol estat membre interessat exemplars dels plans hidrològics aprovats, així com de l'estudi general de la demarcació a què s'al·ludeix a l'article 78. Els exemplars dels plans hidrològics s'han de remetre en un termini de tres mesos a partir de la seva publicació.

9. Així mateix, el Ministeri de Medi Ambient ha d'establir els criteris per elaborar els informes requerits per la Comissió Europea sobre els plans hidrològics. Els organismes de conca han d'elaborar aquests informes en la forma i terminis que estableix el Ministeri de Medi Ambient, el qual al seu torn els ha de remetre a la Comissió Europea.

Article 88. *Aspectes objecte de seguiment específic.*

Són objecte de seguiment específic els aspectes que s'indiquen a continuació:

- a) Evolució dels recursos hídrics naturals i disponibles i la seva qualitat.
- b) Evolució de les demandes d'aigua.
- c) Grau de compliment dels règims de cabals ecològics.
- d) Estat de les masses d'aigua superficial i subterrània.
- e) Aplicació dels programes de mesures i efectes sobre les masses d'aigua.

Article 89. Revisió dels plans hidrològics de conca.

1. Quan els canvis o desviacions que s'observin en les dades, hipòtesis o resultats dels plans hidrològics ho aconsellin, el Consell de l'Aigua de la demarcació pot acordar la revisió del Pla, que també pot ser ordenada, amb l'acord previ dels departaments ministerials afectats, pel de Medi Ambient, que ha de fixar un termini a l'efecte, o sol·licitada, si s'escau, per la comunitat autònoma corresponent quan es tracti de plans elaborats a l'empara del que disposa l'article 18 del text refós de la Llei d'aigües.

2. En tot cas, s'ha de realitzar una revisió completa i periòdica del Pla cada sis anys des de la data de la seva entrada en vigor.

3. Si transcorreguts els terminis anteriors no s'ha remès el nou Pla per a la seva aprovació, el Ministeri de Medi Ambient pot requerir als organismes de conca la presentació del pla hidrològic. Si transcorreguts sis mesos des de la data del requeriment aquest no ha estat atès, el Govern ha d'encomanar al Ministeri de Medi Ambient la redacció de la proposta del pla hidrològic corresponent, conjuntament amb els departaments ministerials afectats, d'acord amb el que preveu l'article 41.2 del text refós de la Llei d'aigües.

4. Quan, tractant-se d'un pla hidrològic que hagi de ser elaborat per l'administració hidràulica d'una comunitat autònoma que exerceixi competències sobre el domini públic hidràulic en conques hidrogràfiques compreses íntegrament dins del seu territori, hagin transcorregut els terminis establerts en els apartats 1 i 2 sense haver-se rebut el nou Pla per a la seva aprovació, el Govern ha de requerir el president de la comunitat autònoma als efectes procedents.

5. La primera actualització del pla hidrològic i totes les actualitzacions posteriors han de comprendre obligatòriament:

- a) Un resum de tots els canvis o actualitzacions fets des de la publicació de la versió precedent del pla.
- b) Una avaluació dels progressos realitzats en la consecució dels objectius mediambientals, inclosa la presentació en forma de mapa dels resultats dels controls durant el període del pla anterior i una explicació dels objectius mediambientals no assolits.
- c) Un resum i una explicació de les mesures previstes en la versió anterior del pla hidrològic que no s'hagin posat en marxa.
- d) Un resum de totes les mesures addicionals transitòries adoptades, des de la publicació de la versió precedent del pla hidrològic, per a les masses d'aigua que probablement no assoleixin els objectius ambientals previstos.

6. El procediment de revisió dels plans ha de ser similar al que preveuen per a la seva elaboració els articles 76 a 82, tots dos inclosos.

TÍTOL IV

Efectes dels plans hidrològics

Article 90. Disposicions generals.

1. Els plans hidrològics són públics i vinculants, sense perjudici de la seva actualització periòdica i revisió justificada, i no poden crear per si sols drets a favor de particulars o entitats, per la qual cosa la seva modificació no pot donar lloc a indemnització, sense perjudici del que disposa l'article 65 del text refós de la Llei d'aigües.

2. Les resolucions dels organismes de conca i de qualsevol altra administració pública en matèries relacionades amb els plans hidrològics s'han d'ajustar als termes d'aquests.

3. Quan, com a conseqüència de les modificacions dels plans hidrològics, es revisin algunes concessions existents, els concessionaris perjudicats tenen dret a les indemnitzacions corresponents de conformitat amb el que disposa la legislació d'expropiació forçosa.

4. Els plans hidrològics de conca queden en suspens en les determinacions que siguin contradictòries amb les del Pla hidrològic nacional. El Consell de Ministres, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, mitjançant resolució publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el de les comunitats autònomes afectades, ha d'iniciar el corresponent procés d'adaptació dels plans de conca. La resolució ha d'incloure les dades essencials que permetin identificar els punts del pla hidrològic de conca afectats pel Pla hidrològic nacional i que han de ser objecte d'adaptació.

Article 91. Altres efectes particulars.

1. L'aprovació dels plans hidrològics de conca implica la declaració d'utilitat pública dels treballs de recerca, estudis, projectes i obres previstos en el Pla.

2. En conseqüència, els organismes de l'administració competents poden iniciar les actuacions necessàries per dur-los a terme i s'han d'atenir, pel que fa a les eventuais indemnitzacions per ocupació temporal de béns de particulars o expropiació, al que disposa la vigent legislació d'expropiació forçosa. Si ho considera necessari, el Govern pot aplicar, d'acord amb la normativa esmentada, el procediment d'urgència.

3. Les previsions dels plans hidrològics a què es refereix l'article 43.1 i 2 del text refós de la Llei d'aigües han de ser respectades en els diferents instruments d'ordenació urbanística del territori.

4. Perquè es puguin autoritzar construccions als terrenys reservats a què es refereix l'article 43.1 del text refós de la Llei d'aigües, els organismes competents han d'obtenir un informe previ de l'administració hidràulica, llevat que aquesta hagi emès informe, amb caràcter general, en els corresponents instruments de planejament urbanístic.

ANNEX I	
Regions ecològiques i descriptors per a la classificació en tipus de les masses d'aigua superficial (sistema A)	
<i>Rius</i>	
Tipologia fixada	Descriptors
Regió ecològica	Regió ibèrico-macaronèsica. Pirineus.
Tipus	Tipologia en funció de l'altitud. Alt: >800 m. Altura mitjana: 200 a 800 m. Terres baixes: <200 m. Tipologia segons la mida en funció de la superfície de la conca d'alimentació. Petit: 10 a 100 km ² . Mitjà: >100 a 1.000 km ² . Gran: >1.000 a 10.000 km ² . Molt gran: >10.000 km ² . Geologia. Calcari. Silici. Orgànic.

<i>Llacs</i>	
Tipologia fixada	Descriptors
Regió ecològica	Regió ibèrico-macaronèsica. Pirineus.
Tipus	Tipologia en funció de l'altitud. Alt: >800 m. Altura mitjana: 200 a 800 m. Terres baixes: <200 m. Tipologia segons la profunditat mesurada com a profunditat mitjana. <3 m. 3 m a 15 m. >15 m. Tipologia segons la mida mesurada com a superfície del llac. 0,5 a 1 km ² . 1 a 10 km ² . 10 a 100 km ² . > 100 km ² . Geologia. Calcari. Silici. Orgànic.

<i>Aigües de transició</i>	
Tipologia fixada	Descriptors
Regió ecològica	Oceà Atlàntic. Mar Mediterrània.
Tipus	Basat en la salinitat mitjana anual. <0,5 ‰: aigua dolça. 0,5 a <5 ‰: oligohalí. 5 a <18 ‰: mesohalí. 18 a <30 ‰: polihalí. 30 a <40 ‰: euhalí. Basat en l'amplitud mitjana de les marees. <2 m: micromareal. 2 a 4 m: mesomareal. >4 m: macromareal.

<i>Aigües costaneres</i>	
Tipologia fixada	Descriptors
Regió ecològica	Oceà Atlàntic. Mar Mediterrània.
Tipus	Basat en la salinitat mitjana anual. <0,5 ‰: aigua dolça. 0,5 a <5 ‰: oligohalí. 5 a <18 ‰: mesohalí. 18 a <30 ‰: polihalí. 30 a <40 ‰: euhalí. Basat en la profunditat mitjana. Aigües poc profundes: <30 m. Intermèdies: 30 a 200 m. Profundes: >200 m.

ANNEX II	
Factors obligatoris i optatius per a la classificació en tipus de les masses d'aigua superficial (sistema B)	
<i>Rius</i>	
Caracterització alternativa	Factors físics i químics que determinen les característiques del riu o part del riu i, per tant, l'estructura i composició de la comunitat biològica
Factors obligatoris	Altitud. Latitud. Longitud. Geologia. Mida.
Factors optatius	Distància des del naixement del riu. Energia de flux (funció del cabal i del pendent). Amplada mitjana de l'aigua. Profunditat mitjana de l'aigua. Pendent mitjana de l'aigua. Forma i configuració del curs principal. Categoria segons l'aportació fluvial (cabal). Forma de la vall. Transport de sòlids. Capacitat de neutralització d'àcids. Composició mitjana del substrat. Clorurs. Oscil·lació de la temperatura de l'aire. Temperatura mitjana de l'aire. Precipitacions.

<i>Llacs</i>	
Caracterització alternativa	Factors físics i químics que determinen les característiques del llac i, per tant, l'estructura i composició de la comunitat biològica
Factors obligatoris	Altitud. Latitud. Longitud. Profunditat. Geologia. Mida.
Factors optatius	Profunditat mitjana de l'aigua. Forma del llac. Temps de permanència. Temperatura mitjana de l'aire. Oscil·lació de la temperatura de l'aire. Règim de barreja d'estratificació de l'aigua (per exemple, monomíctic, dimíctic, polimíctic). Capacitat de neutralització d'àcids. Estat natural dels nutrients. Composició mitjana del substrat. Fluctuació del nivell de l'aigua.

<i>Aigües de transició</i>	
Caracterització	Factors físics i químics que determinen les característiques del llac i, per tant, l'estructura i composició de la comunitat biològica
Factors obligatoris	Latitud. Longitud. Amplitud de les mareas. Salinitat.
Factors optatius	Profunditat. Velocitat del corrent. Exposició a l'onatge. Temps de permanència. Temperatura mitjana de l'aigua. Característiques de la barreja d'aigües. Terbolesa. Composició mitjana del substrat. Forma Oscil·lació de la temperatura de l'aigua.

<i>Aigües costaneres</i>	
Caracterització alternativa	Factors físics i químics que determinen les característiques del llac i, per tant, l'estructura i composició de la comunitat biològica
Factors obligatoris	Latitud. Longitud. Amplitud de les mareas. Salinitat.
Factors optatius	Velocitat del corrent. Exposició a l'onatge. Temperatura mitjana de l'aigua. Característiques de la barreja d'aigües. Terbolesa. Temps de permanència (de badies tancades). Composició mitjana del substrat. Oscil·lació de la temperatura de l'aigua.

ANNEX III**Normativa comunitària sobre protecció de les aigües**

Directiva 2006/118/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa a la protecció de les aigües subterrànies contra la contaminació i el deteriorament.

Directiva 2006/7/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de febrer de 2006, relativa a la gestió de la qualitat de les aigües de bany i per la qual es deroga la Directiva 76/160/CEE.

Directiva 98/83/CE del Consell, de 3 de novembre de 1998, relativa a la qualitat de les aigües destinades al consum humà.

Directiva 96/61/CE del Consell, de 24 de setembre de 1996, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació.

Directiva 96/82/CE del Consell, de 9 de desembre de 1996, relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses.

Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

Directiva 91/271/CEE del Consell, de 21 de maig de 1991, sobre el tractament de les aigües residuals urbanes.

Directiva 91/414/CEE del Consell, de 15 de juliol de 1991, relativa a la comercialització de productes fitosanitaris.

Directiva 91/676/CEE del Consell, de 12 de desembre de 1991, relativa a la protecció de les aigües contra la contaminació produïda per nitrats utilitzats en l'agricultura.

Directiva 86/278/CEE del Consell, de 12 de juny de 1986, relativa a la protecció del medi ambient i, en particular, dels sòls, en la utilització del fang de depuradora en agricultura.

Directiva 86/280/CEE del Consell, de 12 de juny de 1986, relativa als valors límit i els objectius de qualitat per als residus de determinades substàncies perilloses compreses a la llista I de l'annex de la Directiva 76/464/CEE.

Directiva 85/337/CEE del Consell, de 27 de juny de 1985, relativa a l'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient.

Directiva 84/156/CEE del Consell, de 8 de març de 1984, relativa als valors límit i als objectius de qualitat per als abocaments de mercuri dels sectors diferents de l'electròlisi dels clorurs alcalins.

Directiva 84/491/CEE del Consell, de 9 d'octubre de 1984, relativa als valors límit i als objectius de qualitat per als abocaments d'hexaclorociclohexà.

Directiva 83/513/CEE del Consell, de 26 de setembre de 1983, relativa als valors límit i als objectius de qualitat per als abocaments de cadmi.

Directiva 82/176/CEE del Consell, de 22 de març de 1982, relativa als valors límit i als objectius de qualitat per als abocaments de mercuri del sector de l'electròlisi dels clorurs alcalins.

Directiva 79/409/CEE del Consell, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres.

ANNEX IV

Llista de substàncies perilloses

Les substàncies perilloses es classifiquen en llista I, llista II preferent i llista II prioritària i són les substàncies regulades a través de la normativa que s'esmenta a continuació:

a) Llista I: substàncies regulades a través de l'Ordre de 12 de novembre de 1987, del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, sobre normes d'emissió, objectius de qualitat i mètodes de mesurament de referència relatius a determinades substàncies nocives o perilloses contingudes en els abocaments d'aigües residuals, modificada per les ordres de 13 de març de 1989, 27 de febrer de 1991, 28 de juny de 1991 i 25 de maig de 1992.

b) Llista II preferent: substàncies regulades a través del Reial decret 995/2000, de 2 de juny, pel qual es fixen objectius de qualitat per a determinades substàncies contaminants i es modifica el Reglament del domini públic hidràulic, aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril.

c) Llista II prioritària: substàncies regulades a través de la Decisió núm. 2455/2001/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de novembre de 2001, per la qual s'aprova la llista de substàncies prioritàries en l'àmbit de la política d'aigües, i per la qual es modifica la Directiva 2000/60/CE.

Aquestes normes es mantenen en vigor fins que no siguin modificades per aquelles sobre substàncies perilloses que s'aprovin en aplicació de la Directiva 2000/60/CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües.

<i>Llista I</i>	
Substància	Núm. CAS
Mercuri	7439-97-6
Cadmi	7440-43-9
Hexaclorociclohexà (HCH)	608-73-1
Tetraclorur de carboni	56-23-5
Diclorodifeniltricloroetà (DDT)	50-29-3
Pentaclorofenol	87-86-5
Aldrín	309-00-2
Diendrín	60-57-1
Endrín	72-20-8
Isodrín	465-73-6
Hexaclorobenzè	118-74-1
Hexaclorobutadiè	87-68-3
Cloroform	67-66-3
1,2 dicloroetà	107-06-2
Tricloroetilè	79-01-6
Percloroetilè	127-18-4
Triclorobenzens	12002-48-1

<i>Llista II preferent</i>	
Substància	Núm. CAS
Atrazina	1912-24-9
Benzè	71-43-2
Clorobenzè	108-90-7
Diclorobenzè (Σ isòmers orto, meta i para)	25321-22-6
Etilbenzè	100-41-4
Metolaclor	51218-45-2
Naftalè	91-20-3
Simazina	122-34-9
Terbutilazina	5915-41-3
Toluoil	108-88-3
Tributilestany (Σ compostos de butilestany)	No aplicable
1,1,1-Tricloroetà	71-55-6
Xilè (Σ isòmers orto, meta, para)	1330-20-7
Cianurs totals	74-90-8
Fluorurs	16984-48-8
Arsènic total	7440-38-2
Coure dissolt	7440-50-8
Crom total dissolt	7440-47-3
Níquel dissolt	7440-02-0
Plom dissolt	7439-92-1
Seleni dissolt	7782-49-2
Zinc total	7440-66-6

<i>Llista II prioritària</i>	
Substància	Núm. CAS
Alaclor	15972-60-8
Antracè	120-12-7
Atrazina	1912-24-9
Benzè	71-43-2
Difenilèters bromats	No aplicable
Cadmi i els seus compostos	7440-43-9
C10-13 -cloroalcans	85535-84-8
Clorfenvinfòs	470-90-6
Clorpirifòs	2921-88-2
1,2-dicloroetans	107-06-2
Diclorometà	75-09-2
Di(2-etilhexil)ftalat (DEHP)	117-81-7
Diuron	330-54-1
Endosulfan	115-29-7
(alfa-endosulfan)	959-98-8
Fluorantè	206-44-0
Hexaclorobenzè	118-74-1
Hexaclorobutadiè	87-68-3
Hexaclorociclohexà	608-73-1
(isòmer gamma-lindà)	58-89-9
Isoproturon	34123-59-6
Plom i els seus compostos	7439-92-1
Mercuri i els seus compostos	7439-97-6
Naftalè	91-20-3
Níquel i els seus compostos	7440-02-0
Nonilfenols	25154-52-3
4-(para)-nonilfenol	104-40-5
Octilfenols	1806-26-4
(Para-ter-octilfenol)	140-66-9
Pentaclorobenzè	608-93-5
Pentaclorofenol	87-86-5
Hidrocarburs poliaromàtics	No aplicable
(Benzo(a)pirè)	50-32-8
(Benzo(b)fluorantè)	205-99-2
(Benzo(g,h,i)perilè)	191-24-2
(Benzo(k)fluoroantè)	207-08-9
(Indeno(1,2,3-cd)pirè)	193-39-5
Simazina	122-34-9
Compostos del tributilestany	688-73-3
Tributiltín catió de tributilestany	36643-28-4
Triclorobenzens	12002-48-1
(1,2,4-triclorobenzè)	120-82-1
Triclorometà (cloroform)	67-66-3
Trifluralina	1582-09-8

ANNEX V

Definicions normatives de les classificacions de l'estat ecològic

Les classificacions de l'estat ecològic per a rius, llacs, aigües de transició i aigües costaneres es defineixen, de manera general, d'acord amb el que expressa la taula següent.

Taula 1. Definició general de les classificacions de l'estat ecològic de rius, llacs, aigües de transició i aigües costaneres

	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
General	<p>No existeixen alteracions antropogèniques dels valors dels elements de qualitat fisicoquímics i hidromorfològics corresponents al tipus de massa d'aigua superficial, o existeixen alteracions de molt escassa importància, en comparació amb els associats normalment amb aquest tipus en condicions inalterades.</p> <p>Els valors dels elements de qualitat biològics corresponents a la massa d'aigua superficial reflecteixen els valors normalment associats amb el tipus esmentat en condicions inalterades, i no mostren indicis de distorsió, o mostren indicis d'escassa importància.</p> <p>Aquestes són les condicions i comunitats específiques del tipus.</p>	<p>Els valors dels elements de qualitat biològics corresponents al tipus de massa d'aigua superficial mostren valors baixos de distorsió causada per l'activitat humana, però només es desvien lleugerament dels valors normalment associats amb el tipus de massa d'aigua superficial en condicions inalterades.</p>	<p>Els valors dels elements de qualitat biològics corresponents al tipus de massa d'aigua superficial es desvien moderadament dels valors normalment associats amb el tipus de massa d'aigua superficial en condicions inalterades. Els valors mostren signes moderats de distorsió causada per l'activitat humana i es troben significativament més pertorbats que en les condicions corresponents al bon estat.</p>
<p>Les aigües que assolixin un estat inferior al moderat es classifiquen com a deficientes o dolentes:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Les aigües que mostrin indicis d'alteracions importants dels valors dels elements de qualitat biològics corresponents al tipus de massa d'aigua superficial i en què les comunitats biològiques pertinents es desviïn considerablement de les comunitats normalment associades amb el tipus de massa d'aigua superficial en condicions inalterades, es classifiquen com a deficientes. • Les aigües que mostrin indicis d'alteracions greus dels valors dels elements de qualitat biològics corresponents al tipus de massa d'aigua superficial i en què estiguin absents àmplies proporcions de les comunitats biològiques pertinents normalment associades amb el tipus de massa d'aigua superficial en condicions inalterades, es classifiquen com a dolentes. 			

Els valors corresponents als elements de qualitat de l'estat ecològic per a cada categoria d'aigües superficials, als efectes de la classificació, són els que figuren en les taules següents.

Taula 2. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat dels rius segons els elements de qualitat biològics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Fitoplàncton	<p>La composició taxonòmica del fitoplàncton correspon totalment o gairebé totalment a les condicions inalterades.</p> <p>L'abundància mitjana de fitoplàncton és totalment coherent amb les condicions fisicoquímiques específiques del tipus i no pot alterar significativament les condicions de transparència específiques del tipus.</p> <p>Les floracions planctòniques es produeixen amb una freqüència i intensitat coherents amb les condicions fisicoquímiques específiques del tipus.</p>	<p>Existeixen canvis lleus en la composició i abundància dels tàxons planctònics en comparació amb les comunitats específiques del tipus. Els canvis esmentats no indiquen cap creixement accelerat d'algues que ocasioni perturbacions indesitjables en l'equilibri dels organismes presents en la massa d'aigua o en la qualitat físicoquímica de l'aigua o del sediment.</p> <p>Es pot produir un lleuger increment de la freqüència i intensitat de les floracions planctòniques específiques del tipus.</p>	<p>La composició dels tàxons planctònics difereix moderadament de les comunitats específiques del tipus.</p> <p>L'abundància es troba moderadament pertorbada i pot arribar a produir una perturbació significativa indesitjable en els valors d'altres elements de qualitat biològics i fisicoquímics.</p> <p>Es pot produir un increment moderat de la freqüència i intensitat de les floracions planctòniques específiques del tipus. Durant els mesos d'estiu es poden produir floracions persistents.</p>

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Macròfits i organismes fitobentònics	La composició taxonòmica correspon totalment o gairebé totalment a les condicions inalterades. No existeixen canvis perceptibles en l'abundància mitjana de macròfits i d'organismes fitobentònics.	Existeixen canvis lleus en la composició i abundància dels tàxons de macròfits i d'organismes fitobentònics en comparació amb les comunitats específiques del tipus. Els esmentats canvis no indiquen cap creixement accelerat d'organismes fitobentònics o de formes superiors de vida vegetal que ocasioni perturbacions indesitjables en l'equilibri dels organismes presents en la massa d'aigua o en la qualitat fisicoquímica de l'aigua o del sediment. La comunitat fitobentònica no està afectada negativament per aglomerats o capes de bacteris presents a causa d'activitats antropogèniques.	La composició dels tàxons de macròfits i d'organismes fitobentònics difereix moderadament de la comunitat específica del tipus i està significativament més distorsionada que en el bon estat. Existeixen signes manifestos de canvis moderats en l'abundància mitjana de macròfits i d'organismes fitobentònics. La comunitat fitobentònica pot patir interferències i, en algunes zones, ser desplaçada per aglomerats i capes de bacteris presents a causa d'activitats antropogèniques.
Fauna bentònica d'invertebrats	La composició i abundància taxonòmiques corresponen totalment o gairebé totalment a les condicions inalterades. El quocient entre tàxons sensibles a les perturbacions i tàxons insensibles no mostra cap signe d'alteració en comparació amb els valors inalterats. El grau de diversitat de tàxons d'invertebrats no mostra cap signe d'alteració en comparació amb els valors inalterats.	Existeixen lleus canvis en la composició i abundància dels tàxons d'invertebrats en comparació amb les comunitats específiques del tipus. El quocient entre tàxons sensibles a les perturbacions i tàxons insensibles mostra una lleu alteració en comparació amb els valors específics del tipus. El grau de diversitat de tàxons d'invertebrats mostra signes lleus d'alteració respecte als valors específics del tipus.	La composició i abundància dels tàxons d'invertebrats difereixen moderadament de les comunitats específiques del tipus. Estan absents els grups taxonòmics principals de la comunitat específica del tipus. El quocient entre tàxons sensibles a les perturbacions i tàxons insensibles i el grau de diversitat són considerablement inferiors al grau específic del tipus i significativament inferiors al bon estat.
Fauna ictiològica	La composició i abundància d'espècies corresponen totalment o gairebé totalment a les condicions inalterades. Són presents totes les espècies sensibles a les perturbacions específiques del tipus. Les estructures d'edat de les comunitats ictiològiques mostren pocs signes de perturbacions antropogèniques i no són indicatives del fet que una espècie concreta no aconsegueixi reproduir-se o desenvolupar-se.	Existeixen lleus canvis en la composició i abundància de les espècies en comparació amb les comunitats específiques del tipus atribuïbles a la incidència antropogènica en els elements de qualitat fisicoquímics i hidromorfològics. Les estructures d'edat de les comunitats ictiològiques mostren signes de perturbacions atribuïbles a la incidència antropogènica en els elements de qualitat fisicoquímics o hidromorfològics, i, en alguns casos, són indicatives del fet que una espècie concreta no aconsegueixi reproduir-se o desenvolupar-se, fins al punt que alguns grups d'edat poden estar absents.	La composició i abundància de les espècies ictiològiques difereixen moderadament de les comunitats específiques del tipus, la qual cosa es pot atribuir a la incidència antropogènica en els elements de qualitat fisicoquímics o hidromorfològics. L'estructura d'edat de les comunitats ictiològiques mostra signes importants de perturbacions antropogèniques, fins al punt que una proporció moderada d'espècies específiques del tipus estigui absent o mostri una presència molt escassa.

Taula 3. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat dels rius segons els elements de qualitat hidromorfològics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Règim hidrològic	El cabal i la hidrodinàmica del riu i la connexió resultant amb aigües subterrànies reflecteixen totalment o gairebé totalment les condicions inalterades.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Continuïtat dels rius	La continuïtat dels rius no pateix perturbacions ocasionades per activitats antropogèniques i permet que no es vegin perturbats la migració d'organismes aquàtics i el transport de sediments.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Condicions morfològiques	El model de curs, les variacions d'amplada i de profunditat, les velocitats del flux, les condicions del substrat i l'estructura i condició de les zones riberenques corresponen totalment o gairebé totalment a les condicions inalterades.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Taula 4. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat dels rius segons els elements de qualitat fisicoquímics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Condicions generals	Els valors dels elements fisicoquímics corresponen totalment, o gairebé totalment, a les condicions inalterades. Les concentracions de nutrients es mantenen dins de la gamma normalment associada amb les condicions inalterades. Els valors de salinitat, pH, balanç d'oxigen, capacitat de neutralització d'àcids i temperatura no mostren signes de perturbacions antropogèniques i es mantenen dins de la gamma normalment associada amb les condicions inalterades.	La temperatura, el balanç d'oxigen, el pH, la capacitat de neutralització d'àcids i la salinitat no assoleixen valors que estiguin fora de la gamma establerta per garantir el funcionament de l'ecosistema específic del tipus i la consecució dels valors especificats anteriorment corresponents als elements de qualitat biològics. Les concentracions de nutrients no excedeixen els valors establerts per garantir el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment corresponents als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Contaminants específics sintètics	Concentracions pròximes a zero i, almenys, per sota dels límits de detecció de les tècniques analítiques més avançades d'ús general.	Concentracions que no excedeixen les normes de qualitat vigents establertes.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Contaminants específics no sintètics	Concentracions que es mantenen dins de la gamma normalment associada amb les condicions inalterades.	Concentracions que no excedeixen les normes de qualitat vigents establertes.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Taula 5. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat dels llacs segons els elements de qualitat biològics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Fitoplàncton	<p>La composició i abundància taxonòmiques del fitoplàncton corresponen totalment o gairebé totalment a les condicions inalterades.</p> <p>L'abundància mitjana de biomassa de fitoplàncton és coherent amb les condicions fisicoquímiques específiques del tipus i no pot alterar significativament les condicions de transparència específiques del tipus.</p> <p>Les floracions planctòniques es produeixen amb una freqüència i intensitat coherents amb les condicions fisicoquímiques específiques del tipus.</p>	<p>Existeixen canvis lleus en la composició i abundància dels tàxons planctònics en comparació amb les comunitats específiques del tipus. Els esmentats canvis no indiquen cap creixement accelerat d'algues que ocasioni perturbacions indesitjables en l'equilibri dels organismes presents en la massa d'aigua o en la qualitat fisicoquímica de l'aigua o del sediments.</p> <p>Es pot produir un lleuger increment de la freqüència i intensitat de les floracions planctòniques específiques del tipus.</p>	<p>La composició i abundància dels tàxons planctònics difereixen moderadament de les comunitats específiques del tipus.</p> <p>La biomassa està moderadament perturbada i pot arribar a produir una perturbació significativa indesitjable a l'estat d'altres elements de qualitat biològica i en la qualitat fisicoquímica de l'aigua o sediments.</p> <p>Es pot produir un increment moderat de la freqüència i intensitat de les floracions planctòniques. Durant els mesos d'estiu es poden produir floracions persistents.</p>
Macròfits i organismes fitobentònics	<p>La composició taxonòmica correspon totalment o gairebé totalment a condicions inalterades.</p> <p>No existeixen canvis perceptibles en l'abundància mitjana de macròfits i d'organismes fitobentònics.</p>	<p>Existeixen canvis lleus en la composició i abundància dels tàxons de macròfits i d'organismes fitobentònics en comparació amb les comunitats específiques del tipus. Els esmentats canvis no indiquen cap creixement accelerat d'organismes fitobentònics o de formes superiors de vida vegetal que ocasioni perturbacions indesitjables en l'equilibri dels organismes presents en la massa d'aigua o en la qualitat fisicoquímica de l'aigua o del sediments.</p> <p>La comunitat fitobentònica no està afectada negativament per aglomerats o capes de bacteris presents a causa d'activitats antropogèniques.</p>	<p>La composició dels tàxons de macròfits i d'organismes fitobentònics difereix moderadament de la comunitat específica del tipus i està significativament més distorsionada que en el bon estat.</p> <p>Existeixen signes manifestos de canvis moderats en l'abundància mitjana de macròfits i d'organismes fitobentònics.</p> <p>La comunitat fitobentònica pot patir interferències i, en algunes zones, ser desplaçada per aglomerats i capes de bacteris presents a causa d'activitats antropogèniques.</p>
Fauna bentònica d'invertebrats	<p>La composició i abundància taxonòmiques corresponen totalment o gairebé totalment a les condicions inalterades.</p> <p>El quocient entre tàxons sensibles a les perturbacions i tàxons insensibles no mostra cap signe d'alteració en comparació amb els valors inalterats.</p> <p>El grau de diversitat de tàxons d'invertebrats no mostra cap signe d'alteració en comparació dels valors inalterats.</p>	<p>Existeixen lleus canvis en la composició i abundància dels tàxons d'invertebrats en comparació amb les comunitats específiques del tipus.</p> <p>El quocient entre tàxons sensibles a les perturbacions i tàxons insensibles mostra signes lleus d'alteració en comparació amb els valors específics del tipus.</p> <p>El grau de diversitat de tàxons d'invertebrats mostra signes lleus d'alteració en comparació amb els graus específics del tipus.</p>	<p>La composició i abundància dels tàxons d'invertebrats difereixen moderadament de les comunitats específiques del tipus.</p> <p>Estan absents els grups taxonòmics principals de la comunitat específica del tipus.</p> <p>El quocient entre tàxons sensibles a les perturbacions i tàxons insensibles i el grau de diversitat són considerablement inferiors al grau específic del tipus i significativament inferiors al bon estat.</p>

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Fauna ictiològica	<p>La composició i abundància de les espècies corresponen totalment o gairebé totalment a condicions inalterades.</p> <p>Són presents totes les espècies sensibles a les pertorbacions específiques del tipus.</p> <p>Les estructures d'edat de les comunitats ictiològiques mostren pocs signes de pertorbacions antropogèniques i no són indicatives del fet que una espècie concreta no aconsegueixi reproduir-se o desenvolupar-se.</p>	<p>Existeixen lleus canvis en la composició i abundància de les espècies en comparació amb les comunitats específiques del tipus atribuïbles a la incidència antropogènica en els elements de qualitat fisicoquímics i hidromorfològics.</p> <p>Les estructures d'edat de les comunitats ictiològiques mostren signes de pertorbacions atribuïbles a la incidència antropogènica en els elements de qualitat fisicoquímics o hidromorfològics, i, en alguns casos, són indicatives del fet que una espècie concreta no aconsegueix reproduir-se o desenvolupar-se, fins al punt que alguns grups d'edat poden estar absents.</p>	<p>La composició i abundància de les espècies ictiològiques difereixen mo-deradament de les comunitats específiques del tipus, la qual cosa es pot atribuir a la incidència antropogènica en els elements de qualitat fisicoquímics o hidromorfològics.</p> <p>L'estructura d'edat de les comunitats ictiològiques mostra signes importants de pertorbacions atribuïbles a la incidència antropogènica en els elements fisicoquímics o hidromorfològics, fins al punt que una proporció moderada d'espècies específiques del tipus estigui absent o mostri una presència molt es-cassa.</p>

Taula 6. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat dels llacs segons els elements de qualitat hidromorfològics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Règim hidrolo-gic	El cabal i la hidrodinàmica, el nivell, el temps de permanència i la connexió resultant a aigües subterrànies reflecteixen total o gairebé totalment les condicions inalterades.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Condicions morfològiques	La variació de la profunditat dels llacs, la quantitat i l'estructura del substrat, així com l'estructura i condició de les zones riberenques dels llacs corresponen totalment o gairebé totalment a les condicions inalterades.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Taula 7. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat dels llacs segons els elements de qualitat fisicoquímics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Condicions generals	<p>Els valors dels elements fisicoquímics corresponen totalment o gairebé totalment a les condicions inalterades.</p> <p>Les concentracions de nutrients es mantenen dins de la gamma normalment associada amb les condicions inalterades.</p> <p>Els valors de salinitat, pH, balanç d'oxigen, capacitat de neutralització d'àcids, transparència i temperatura no mostren signes de pertorbacions antropogèniques i es mantenen dins de la gamma normalment associada amb les condicions inalterades.</p>	<p>La temperatura, el balanç d'oxigen, el pH, la capacitat de neutralització d'àcids, la transparència i la salinitat no assoleixen valors que es trobin fora de la gamma establerta per garantir el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment corresponents als elements de qualitat biològics.</p> <p>Les concentracions de nutrients no excedeixen els valors establerts per garantir el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment corresponents als elements de qualitat biològics.</p>	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Contaminants específics sintètics	Concentracions pròximes a zero i, almenys, per sota dels límits de detecció de les tècniques analítiques més avançades d'ús general.	Concentracions que no excedeixen les normes de qualitat vigents establertes.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Contaminants específics no sintètics	Concentracions que es mantenen dins de la gamma normalment associada amb les condicions inalterades.	Concentracions que no excedeixen les normes de qualitat vigents establertes.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Taula 8. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat de les aigües de transició segons els elements de qualitat biològics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Fitoplàncton	La composició i abundància de tàxons de fitoplàncton corresponen a les de condicions inalterades. La mitjana de concentracions de biomassa de fitoplàncton correspon a les condicions fisicoquímiques específiques del tipus i no arriba a alterar de manera significativa les condicions de transparència específiques del tipus. Les floracions fitoplanctòniques es produeixen amb una freqüència i intensitat coherents amb les condicions fisicoquímiques específiques del tipus.	S'observen lleus canvis en la composició i abundància dels tàxons de fitoplàncton. S'observen lleus canvis en la biomassa en comparació amb les condicions específiques del tipus. Els esmentats canvis no indiquen cap creixement accelerat d'algues que produeixi perturbacions indesitjables en l'equilibri dels organismes presents en la massa d'aigua o en la qualitat fisicoquímica de l'aigua. Es pot produir un lleuger increment de la freqüència i intensitat de les floracions fitoplanctòniques específiques del tipus.	La composició i abundància de tàxons de fitoplàncton difereixen moderadament de les condicions específiques del tipus. La biomassa està moderadament pertorbada i pot ser que fins al punt de produir perturbacions indesitjables significatives en les condicions d'altres elements de qualitat biològics. Pot produir-se un increment moderat de la freqüència i intensitat de les floracions planctòniques. Durant els mesos d'estiu es poden produir floracions persistents.
Macroalgues	La composició dels tàxons de macroalgues correspon a la de condicions inalterades. No es detecten canvis deguts a activitats antropogèniques en el recobriment de macroalgues.	S'observen lleus canvis en la composició i abundància de tàxons de macroalgues en comparació amb les comunitats específiques del tipus. Els esmentats canvis no indiquen cap creixement accelerat d'organismes fitobentònics ni de formes superiors de vida vegetal que produeixin perturbacions indesitjables en l'equilibri dels organismes presents en la massa d'aigua o en la qualitat fisicoquímica de l'aigua.	La composició dels tàxons de macroalgues es diferencia moderadament de les condicions específiques del tipus i està significativament més alterada que la present en les masses d'aigua en bon estat. S'evidencien canvis moderats en la mitjana d'abundància de macroalgues que poden arribar a produir perturbacions indesitjables en l'equilibri dels organismes presents en la massa d'aigua.
Angiospermes	La composició taxonòmica correspon totalment o gairebé totalment a la de condicions inalterades. No es detecten canvis deguts a activitats antropogèniques en l'abundància d'angiospermes.	S'observen lleus canvis en la composició dels tàxons d'angiospermes en comparació de les comunitats específiques del tipus. L'abundància d'angiosperma presenta lleugers signes de perturbació.	La composició dels tàxons d'angiospermes difereix moderadament de les comunitats específiques del tipus i està significativament més alterada que la present en les masses d'aigua en bon estat. S'observen alteracions moderades en l'abundància de tàxons d'angiospermes.
Fauna bentònica d'invertebrats	El grau de diversitat i abundància de tàxons d'invertebrats es manté dins dels marges normals corresponents a condicions inalterades. Presència de tots els tàxons sensibles a les perturbacions corresponent a la de condicions inalterades.	El grau de diversitat i abundància de tàxons d'invertebrats està lleugerament fora dels marges corresponents a les condicions específiques del tipus. Presència de la majoria dels tàxons sensibles de les comunitats específiques del tipus.	El grau de diversitat i abundància de tàxons d'invertebrats està moderadament fora dels marges corresponents a les condicions específiques del tipus. S'observen tàxons indicadors de contaminació. Absència de molts dels tàxons sensibles de les comunitats específiques del tipus.

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Fauna ictiològica	La composició i abundància d'espècies corresponen a les de condicions inalterades.	L'abundància d'espècies sensibles a les perturbacions mostra lleus signes d'alteració respecte a les condicions específiques del tipus atribuïbles a incidències antropogèniques sobre els elements de qualitat fisicoquímics o hidromorfològics.	Absència d'un percentatge moderat d'espècies específiques del tipus sensibles a les perturbacions com a resultat de la incidència antropogènica sobre els elements de qualitat fisicoquímics o hidromorfològics.

Taula 9. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat de les aigües de transició segons els elements de qualitat hidromorfològics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Marees	El règim del flux d'aigua dolça correspon totalment o gairebé totalment al de condicions inalterades.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Condicions morfològiques	Les variacions de profunditat, les condicions del substrat, així com l'estructura i condició de les zones d'oscil·lació de la marea corresponen totalment o gairebé totalment a les de condicions inalterades.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Taula 10. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat de les aigües de transició segons els elements de qualitat fisicoquímics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Condicions generals	Els elements fisicoquímics corresponen totalment o gairebé totalment als de condicions inalterades. Les concentracions de nutrients es mantenen dins dels marges normals corresponents a condicions inalterades. La temperatura, el balanç d'oxigen i la transparència no mostren signes de perturbacions antropogèniques i es mantenen dins dels marges que corresponen normalment a condicions inalterades.	La temperatura, les condicions d'oxigenació i la transparència no assoleixen valors fora dels marges establerts, de tal manera que garanteixen el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics. Les concentracions de nutrients no excedeixen els valors establerts de tal manera que garanteixen el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Contaminants sintètics específics	Concentracions pròximes a zero i, almenys, per sota dels límits de detecció de les tècniques analítiques més avançades d'ús general.	Concentracions que no excedeixen les normes de qualitat vigents establertes.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Contaminants no sintètics específics	Concentracions dins dels marges que corresponen normalment a condicions inalterades.	Concentracions que no superen les normes de qualitat vigents establertes.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Taula 11. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat de les aigües costaneres segons els elements de qualitat biològics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Fitoplàncton	La composició i abundància de tàxons de fitoplàncton corresponen a les de condicions inalterades. Les concentracions mitjana de biomassa de fitoplàncton corresponen a les condicions fisicoquímiques específiques del tipus i no arriben a alterar de manera significativa les condicions de transparència específiques del tipus. Les floracions fitoplànctòniques es produeixen amb una freqüència i intensitat coherents amb les condicions fisicoquímiques específiques del tipus.	La composició i abundància dels tàxons de fitoplàncton mostren lleus signes de pertorbació. S'observen lleus canvis en la biomassa en comparació amb les condicions específiques del tipus. Els esmentats canvis no indiquen cap creixement accelerat d'algues que produeixi pertorbacions indesitjables en l'equilibri dels organismes presents en la massa d'aigua o en la qualitat fisicoquímica de l'aigua. Es pot produir un lleuger increment de la freqüència i intensitat de les floracions fitoplànctòniques específiques del tipus.	La composició i abundància dels tàxons de plàncton mostren signes moderats de pertorbació. La biomassa d'algues està significativament fora dels marges corresponents a les condicions específiques del tipus, i és tal que repercuteix en altres elements de qualitat biològics. Es pot produir un moderat increment en la freqüència i intensitat de les floracions planctòniques. Durant els mesos d'estiu es poden produir floracions persistents.
Macroalgues i angiospermes	Presència de tots els tàxons de macroalgues i angiospermes sensibles a les pertorbacions corresponents a condicions inalterades. Els graus de recobriment de macroalgues i l'abundància d'angiospermes corresponen als de condicions inalterades.	Presència de la majoria dels tàxons de macroalgues i angiospermes sensibles a les pertorbacions corresponents a condicions inalterades. El grau del recobriment de macroalgues i l'abundància d'angiospermes presenten lleus signes de pertorbació.	Absència d'un nombre moderat dels tàxons de macroalgues i angiospermes sensibles a les pertorbacions corresponents a condicions inalterades. El recobriment de macroalgues i l'abundància d'angiospermes es veuen moderadament pertorbats i poden ser tals que es produeixi una pertorbació indesitjable en l'equilibri dels organismes presents en la massa d'aigua.
Fauna bentònica d'invertebrats	El grau de diversitat i abundància de tàxons d'invertebrats es troba dins dels marges normals corresponents a condicions inalterades. Presència de tots els tàxons sensibles a les pertorbacions corresponents a condicions inalterades.	El grau de diversitat i abundància dels tàxons d'invertebrats està lleugerament fora dels marges corresponents a les condicions específiques del tipus. Presència de la majoria dels tàxons sensibles de les comunitats específiques del tipus.	El grau de diversitat i abundància dels tàxons d'invertebrats està moderadament fora dels marges corresponents a les condicions específiques del tipus. Presència de tàxons indicadors de contaminació. Absència de diversos dels tàxons sensibles de les comunitats específiques del tipus.

Taula 12. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat de les aigües costaneres segons els elements de qualitat hidromorfològics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Marees	El règim del flux d'aigua dolça i la velocitat dels corrents dominants corresponen totalment o gairebé totalment als de condicions inalterades.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Condicions morfològiques	La variació de profunditat, l'estructura i substrat del llit riberec, així com l'estructura i condició de les zones d'oscil·lació de la marea corresponen totalment o gairebé totalment als de condicions inalterades.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Taula 13. Definició de l'estat ecològic molt bo, bo i moderat de les aigües costaneres segons els elements de qualitat fisicoquímics

Element	Molt bon estat	Bon estat	Estat moderat
Condicions generals	Els elements fisicoquímics corresponen totalment o gairebé totalment als de condicions inalterades. Les concentracions de nutrients es mantenen dins dels marges normals corresponents a condicions inalterades. La temperatura, el balanç d'oxigen i la transparència no mostren signes de perturbacions antropogèniques i es mantenen dins dels marges que corresponen normalment a condicions inalterades.	La temperatura, les condicions d'oxigenació i la transparència no assoleixen valors fora dels marges establerts, de tal manera que garanteixen el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics. Les concentracions de nutrients no excedeixen els valors establerts de tal manera que garanteixen el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Contaminants sintètics específics	Concentracions pròximes a zero i, almenys, per sota dels límits de detecció de les tècniques d'anàlisi més avançades d'ús general.	Concentracions que no excedeixen les normes de qualitat vigents establertes sobre això.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.
Contaminants no sintètics específics	Concentracions dins dels marges que corresponen normalment a condicions inalterades.	Concentracions que no superen les normes de qualitat vigents establertes sobre això.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Taula 14. Definició del potencial ecològic màxim, bo i moderat de les masses d'aigua artificials i molt modificades

Element	Màxim potencial ecològic	Bon potencial ecològic	Potencial ecològic moderat
Elements de qualitat biològica	Els valors dels elements de qualitat biològics pertinents reflecteixen, en la mesura del possible, els corresponents al tipus de massa d'aigua superficial més estretament comparable, tenint en compte les condicions físiques resultants de les característiques artificials o molt modificades de la massa d'aigua.	S'observen lleus canvis en els valors dels elements de qualitat biològics pertinents en comparació amb els valors que presenta el màxim potencial ecològic.	S'observen canvis moderats en els valors dels elements de qualitat biològics pertinents en comparació amb els valors que presenta el màxim potencial ecològic. Els valors es troben significativament més alterats que els presents en les masses d'aigua en bon estat.
Elements hidromorfològics	Les condicions hidromorfològiques són coherents amb el fet que les úniques incidències produïdes en la massa d'aigua superficial siguin les causades per les característiques artificials o molt modificades de la massa d'aigua una vegada que s'han pres totes les mesures d'atenuació viables per permetre la millor aproximació a la continuïtat ecològica, en particular respecte a la migració de la fauna i a l'existència de zones de reproducció i llocs d'incubació adequats.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.	Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.

Element	Màxim potencial ecològic	Bon potencial ecològic	Potencial ecològic moderat
Elements fisicoquímics: condicions generals	<p>Els elements físicoquímics corresponen totalment o gairebé totalment als de condicions inalterades corresponents al tipus de massa d'aigua superficial més estretament comparable a la massa d'aigua artificial o molt modificada de què es tracti.</p> <p>Les concentracions de nutrients es mantenen dins dels marges normals corresponents a condicions inalterades.</p> <p>Els valors de temperatura, balanç d'oxigen i pH corresponen als que s'observen en els tipus de masses d'aigua superficial més estretament comparables en condicions inalterades.</p>	<p>Els valors dels elements físicoquímics es troben dins dels marges establerts de tal manera que garanteixen el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.</p> <p>Ni la temperatura ni el pH se situen fora dels marges establerts per garantir el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.</p> <p>Les concentracions de nutrients no excedeixen els valors establerts de tal manera que garanteixen el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.</p>	<p>Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.</p>
Elements fisicoquímics: contaminants sintètics específics	<p>Concentracions pròximes a zero i, almenys, per sota dels límits de detecció de les tècniques d'anàlisi més avançades d'ús general.</p>	<p>Concentracions que no superin les normes de qualitat vigents establertes.</p>	<p>Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats anteriorment per als elements de qualitat biològics.</p>
Elements fisicoquímics: contaminants no sintètics específics	<p>Concentracions dins dels marges que corresponen normalment a les condicions inalterades trobades en el tipus de massa d'aigua superficial més estretament comparable a la massa d'aigua artificial o molt modificada de què es tracti.</p>	<p>Concentracions que no superin les normes de qualitat vigents establertes.</p>	<p>Condicions coherents amb la consecució dels valors especificats més amunt per als elements de qualitat biològics.</p>